

ĒRĢĻU NOVADA ZIŅAS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 8 (93)

2014. augusts

Īsziņas

Ilzes Daugiallo foto

SIA „Vides Pakalpojumu Grupa” pārstāves Sarmīte Jegorova (no kreisās) un Simona Ozoliņa ar Ivaru Budzi un dāvinājumu.

✓14.jūlijā Ērgļu novada pašvaldību apmeklēja SIA „Vides Pakalpojumu Grupa” pārstāves, lai pasniegtu patīkamu dāvanu mūsu sportistiem - 9 volejbola sporta formas. Dāvinājumu saņēma sporta darba organizators Ivars Budze. Reizē ar formām sportisti ieguva arī jaunu volejbola bumbu. Veiksmi un panākumus mūsu sportistiem jaunajās formās!

Zintas Saulītes foto

✓14.jūlijā Ērgļu novadā viesojās sadarbības partneru delegācija no Kulēnas (Francija), kura Latvijā un Madonas novadā viesojās jau no 8. jūlija. Viesošanās laikā kulēnieši apskatīja Madonas novadu, Latviju un vienu dienu veltīja, lai paviesotos Ērgļu un Varakļānu novadā. Kā apkopojums redzētajam ciemošanās reizē noritēja atvadu vakars R. Blaumaņa memoriālajā muzejā “Braki”, kur viesus uzrunāja novada domes priekšsēdētājs Guntars Velcis. Ciemiņi dalījās iespaidos, teica atzinīgus vārdus par ieraudzīto un vēlēja veiksmīgu sadarbības turpinājumu nākotnē.

Viesošanās Vaijē

Eita Ūdre un Emma Cera ar brauciena dalībniecēm pie Madonas ielas norādes.

Saskaņā ar sadarbības partneru Vaijē (Vācija) ielūgumu laikā no 14. līdz 21. jūlijam notika sadarbības partneru no Latvijas (kopīgais sadarbības līgums ar Madonas, Ērgļu, Cēsaines, Varakļānu, Lubānas pašvaldību) darba vizīte Vaijē, kas saistīta ar Vaijē pagasta pastāvēšanas 40. gadadienu.

No Ērgļu pašvaldības delegācijas sastāvā tika iekļauti divi cilvēki (skaits noteikts proporcionāli iedzīvotāju skaitam katrā iepriekš nosauktajā novadā) - Elita Ūdre un Emma Cera.

Vizīte sākās ar viesu pieņemšanu rātsnamā, birģermeistara uzrunu par sadarbības nozīmīgumu un turpmākajiem sadarbības plāniem, Vaijē draudzības biedrības pārstāvju uzrunu un latviešu grupas apsveikumiem Vaijē pagasta pastāvēšanas 40. gadadienā.

Vaijē sadraudzības biedrības biedri un atbildīgie pašvaldības darbinieki bija sagatavojuši ļoti interesantu programmu vairāku dienu garumā, lai viesus iepazīstinātu ar savas pilsētas un tuvākās apkaimes vēsturiskajām vietām. Ar lielu interesi un lepnumu apmeklējām Madonas novada mākslinieku Maijas Jakovičās un Valērija Baidas darbu izstādi, kā arī pabijām un pēc fotogrāfijām salīdzinājām, kādas izmaiņas notikušas pirms vairāk nekā 10 gadiem izveidotajā Madonas vārdā nosauktajā ielā (Madona Allee).

Paldies sadarbības partneriem Vaijē, vizītes organizatoriem Latvijā un Ērgļu novada pašvaldībai par iespēju piedalīties lieliskajā braucienā!

Elita Ūdre

Foto no Emmas Ceras personīgā arhīva

Miera dalībnieki Ērgļos

28. jūlijā plkst. 11.30 Ērgļu novadā tika sagaidīti Pasaules miera skrējiena dalībnieki, kas rīta cēlienā no Madonas jau bija mērojuši 43 km garu distanci.

Miera skrējiena dalībniekus pie Saieta nama uzrunāja domes priekšsēdētājs Guntars Velcis. Priekšsēdētājam tika pasniegta arī miera lāpa un īpašs sertifikāts, kas apliecina, ka Ērgļi kļuvuši par daļu no šī nozīmīgā pasākuma. Pēc starptautiskās skrējēju komandas dziedātās Pasaules miera skrējiena himnas tika pasniegti suvenīri un piemiņas veltes. Ikviens skrējiena dalībnieks, atbalstītājs un pavadītājs varēja paturēt lāpu savās rokās un nofotografēties ar to. Daudzi arī izmantoja šo iespēju.

Pēc svinīgās sagaidīšanas ceremonijas Pasaules miera skrējiena dalībnieki stiprinājās kafējnīcā „Kore”, lai dotos tālāk uz Madlienu un Skrīveriem, kas bija dienas maršruta pieturas punkti.

Kas ir Pasaules miera skrējieni?

Miera skrējiena “Peace Run” Eiropas posma ietvaros Latvijā no 26. līdz 30. jūlijam viesojās daudz nacionālā skrējēju komanda, kas no 2014. gada februāra vairāk nekā astoņu mēnešu garumā ar miera lāpu apceļos visas Eiropas valstis, veicot apmēram 24 000 km garu distanci. 2014. gada skrējiena pasākumi paralēli noritēs arī ASV, Āzijā, Centrālajā un Dienvidamerikā, Āfrikā, Austrālijā un Jaunzēlandē.

Šis skrējieni ir kā simboliska vēsts ar skriešanas starpniecību paust vienotību un sadraudzību starp dažādu tautību un pārliecību

cilvēkiem. Tas nav komerciāls vai politisks projekts, un tā organizatori darbojas uz brīvprātības principiem.

Savā ceļā Pasaules miera skrējieni pieskaras miljoniem cilvēku dzīvēm. Skrējēji apmeklē tūkstošiem apdzīvotu vietu un tiekas ar tūkstošiem vietējo iedzīvotāju, no rokās rokā nododot lāpu un daloties savā iedvesmā un sapnī par labāku pasauli. Skrējēji apmeklē skolas, interešu un skrējēju klubus, kā arī vietējās un valsts varas institūcijas - visus, kas jūtas iedvesmoti tikties ar komandu un piedalīties savu iespēju robežās.

Skrējiena ceļā sportisti un nespportisti, bērni un vecāki, lieli un mazi tiekas, lai paskriētu kopā, nododot sadraudzības lāpu no rokās rokā, vai arī vienkārši paturētu to rokās, paūtot savu labo gribu gaišākai pasaulei.

Informāciju apkopoja Ilze Daugiallo
Leonīda Stankeviča foto

Vācu draugu pateicība par ciemošanos Ērgļos

No 14. līdz 19. jūlijam Ērgļos ciemojās bērni ar vecākiem un viņu audzinātājiem no mūsu sadarbības partneriem Ķelnē-Reizikē Vācijā. Kopā bija 30 bērni, ieskaitot mūsējos, pieaugušo - nedaudz mazāk. Valodas barjera netraucēja, jo bērni savā starpā ir atvērtāki un labāk saprotas nekā pieaugušie.

Pārbraukuši mājās, vācieši atsūtīja sirsnīgus pateicības vārdus par lielisko uzņemšanu Ērgļos - Guntaram Velcim, Inesei Šaudiņai, Indrai Ronei, Sandrai Stankevičai un Kaivai Bukovskai. Viņiem bija iespēja iepazīties ar latviešu viesmīlību un sirsnību. Visi sveiki un veseli un arī ļoti atpūtušies atgriezās mājās un cer uz tikšanos nākamajā gadā. Grupas organizētāja un vadītāja bija vācu Draudzības biedrības priekšsēdētāja Aleksandra Šleijas kundze, kura ar apbrīnojamu entuziasmu uzņēmās visu draudzības pasākumu organizēšanu. Šleijas kundze ļoti priecējās par to, ka viņu, ejot pa Ērgļiem, pretimnācēji sveicinājuši. „Viņi mani pazīst!” priecīgi stāstīja viesņa no Vācijas. Viņa, kā vienmēr, jau domā par nākamajām tikšanās reizēm un ir vienmēr bagāta ar jaunām un interesantām idejām.

Annas Kuzinas,

gides, tulka un kontaktpersonas, teksts un foto

ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMĒ

Pārskats par 2014. gada jūlija domes sēdē lemtu:

✓ Apstiprināja Ērgļu novada pašvaldības pārstāvniecību vizītē pie starptautiskās sadarbības partneriem Vajņē, Vācijā, laikā no 14. līdz 21. jūlijam 2 cilvēku sastāvā - domes deputāte Elita Ūdre un vides pārvaldības un teritorijas plānošanas speciāliste Emma Cera.

✓ Izskatīja iesniegumus par pašvaldības finansējuma piešķiršanu:

Atbalstīja finansiāli Ērgļu novada sportisti Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijas studenti Elīnu Svilpi, piešķirot finansējumu EUR 360,00 apmērā no pašvaldības nesadalītajiem budžeta līdzekļiem, daļbāi Pasaules Studentu orientēšanās čempionātā Čehijas pilsētā Olomoucā no šā gada 11. līdz 18. augustam.

Piešķir finansējumu no Ērgļu novada pašvaldības nesadalītajiem budžeta līdzekļiem transporta izdevumiem Sausnējas pagasta pensionāru vienas dienas ekskursijai pa Latviju.

Piešķir finansējumu no Ērgļu novada pašvaldības nesadalītajiem budžeta līdzekļiem EUR 180,00 apmērā Ērgļu novada bērnu, jauno basketbolistu, ēdināšanai basketbola treniņu laikā no š.g. 4. līdz 8. augustam.

Piešķir finansējumu no Ērgļu novada pašvaldības nesadalītajiem budžeta līdzekļiem Ērgļu novada skolu jauniešu - basketbolistu treniņnometnes, kas notiks no 14. līdz 18. jūlijam un no 21. līdz 25. jūlijam, naktsmītnes un ēdināšanas izdevumu segšanai.

Biedrības „Ērgļu Skati” iesniegto projektu: “Laivu nomas Ērgļos inventāra papildināšana un drošības aprīkojuma iegāde” un “Pakalpojums Novada iedzīvotājiem - mobilā sulu spiede” apstiprināšanas gadījumā pašvaldība līdzfinansēs 10% no projekta kopējām izmaksām.

✓ Pagarināja uz pieciem gadiem ar IK „Ceļotājs” noslēgto līgumu par Ērgļu novada pašvaldībai piederošu telpu Blaumaņa ielā 2, Ērgļos nomu.

✓ Izskatīja Ērgļu Profesionālās vidusskolas uzaicinājumu un deleģēja Inesi Šaudiņu, Ērgļu vidusskolas direktori, pārstāvēt Ērgļu novada pašvaldību Ērgļu Profesionālās vidusskolas Skolas padomē.

✓ Nolēma Ērgļu novada pašvaldībai piedalīties Vidusdaugavas reģionālā atkritumu apsaimniekošanas plāna 2014.-2010. gadam izstrādē, deleģējot Ērgļu novada pašvaldības izpilddirektori Māri Grīnbergu Ērgļu novada pārstāvniecībai.

✓ Nolēma uzsākt Ērgļu novada pašvaldībai piederošās ēkas Rīgas ielā 10, Ērgļos teritorijas labiekārtošanu

✓ Domes priekšsēdētājs G. Velcis iepazīstināja deputātus ar Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Nodrošinājuma valsts aģentūras vēstuli, kurā aģentūra informē pašvaldību par Vidzemes reģiona brigādes Madonas daļas Ērgļu posteņa vecās depo ēkas nojaukšanu un mūsdienīgas depo ēkas būvniecību uz esoša zemes gabala.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 16. septembra rīkojumu Nr. 416 ilgtermiņa saistības pasākumam „Depo ēku būvniecība, rekonstrukcija vai renovācija” 2017. gadā paredzēts iedalīt 7 700 583 EUR. Ērgļu depo ēkas būvniecība - EUR 48 381 projektēšanai, EUR 868 030 būvdarbu izmaksas.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre
A. Rozenberga

Sveicināti, mežu īpašnieki, šajā jaukajā vasarā!

Lauku atbalsta dienests drīzumā izsludinās pieteikšanos uz pēdējo kārtu jaunaudžu kopšanai, izmantojot iepriekšējā perioda (2007-2013) finansējumu.

Projektu pieteikumu pieņemšana bija paredzēta jau no šī gada 1. līdz 30. septembrim, bet sakarā ar Zemkopības ministrijas informāciju, ka EK ir iebildumi par pasākumu Meža ekonomiskās vērtības uzlabošanai, šobrīd tiek ieviestas izmaiņas plānotajā pasākumā. Pretendentiem būs jāatbilst *de minimis* nosacījumiem, kas paredz, ka pretendents 3 gadu laikā nav saņēmis ES atbalstu vairāk nekā 200 000 eiro apjomā (gan ZM, gan arī Ekonomikas ministrijas projektos) un šāda prasība ir jāiestrādā MK noteikumos, kas tiks grozīti septembrī. Līdz ar to jaunās kārtas izsludināšana tiek pārcelta par apmēram mēnesi uz priekšu.

Ja vēlaties saņemt konsultāciju par šo iespēju konkrēti jūsu īpašumā, lūdzu zvanīt man pa telefonu **29 450 715**.

Patīkamu vasaras turpinājumu vēlot -
Biruta Nebare, Biedrības “Vidzemes augstienes meži”
valdes priekšsēdētāja

8. ĒRĢĻU NOVADA SVĒTKI – „IEGRIEZ KRĀSU KARUSELI!”

Trīs svēlmainas vasaras dienas - no 25. līdz 27. jūlijam - Ērgļu ielas, saietā namu un tā apkārtni, Ērgļu vidusskolas sporta laukumu, stadionu, slimnīcas parku jeb barona Tranzē muižas parku, estrādi, Ogres dambja apkārtni, atrakciju parka „Braku takas” trases, Ērgļu luterāņu baznīcu piepildīja saules nenogurdinātie ērgļenieši un viņu draugi. Mūsu 8. novada svētku moto „Krāsojam Ērgļus, krāsojam domas, krāsojam savus sapņus...” aicināja katru parūpēties par šo dienu piepildījumu, svētku gara radīšanu.

Ērgļu novada svētku burvība balstās uz trim „vaļiem”:

1. brīvprātīgo organizatoru komanda, kuras karogs ir kultūras darba vadītājas Sandras Avotiņas rokās;

2. tradīcijas - nopietnas sporta sacensības un sīkmači, daudzveidīga kultūras programma, kura sniedz prieku gan profesionālās, gan amatiermākslas cienītājiem, izklaides iespējas bērniem un ģimenēm;

3. mainīgums - cenšanās katru gadu atrast kādu citu krāsas niansi svētku norisēs, organizatoru saimes paplašināšana.

Šogad jau 8. novada svētku atklāšanā koši zibēja dejojā un dziedātāju tērpu un priekšnesumu varavīksne. Bet visemocionālākais bija brīdis, kad atcerējāmies svētku saknes. Šo kopā būšanas ideju pirms divdesmit gadiem ar sporta svētkiem rosināja aizsākt skolotājs, sabiedriskās dzīves organizators, sirdsgudrs ērgļeniecis Jānis Bičevskis. Skolotāja piemiņai novada karoga uzvilšana svētku atklāšanā tika uzticēta triju viņa dzimtas paaudžu pārstāvjiem - bērniem - Ivetai Zosārei un Raivim Bičevskim, vedeklai Ilzei Bičevskai, mazbērniem - Druvim, Martam, Emīlijai Bičevskiem un mazmazbērniem - Martai Zosārei, kā arī Oto un Gustei Strazdiņiem. Tālāk vakaru iekrāsoja atkal atjaunoto komandu sacensību iesildīšanās uzdevumi, kad sevi pieteica zaļā, dzeltenā, violetā, oranžā un raibā komanda. Neaizmirstams piedzīvojums bija mūsu novadnieka Ivara Mailīša atjaunotā krāsu karuseļa iegriešana, kurā izvīzināties varēja gan lieli, gan mazi. Tad baudījums kultūras gardēžiem - „Dzelzs Vilka jauno Jāņu orķestra” enerģiskais sugestīvošais koncerts laukumā pie Ogres upes dambja. Īsi pirms pusnakts varēja nolūkoties „uguns pavēlnieka” Alekseja Geiko šovā un ērgļenieša Andra Džiguna uguns skulptūru spožumā. Savukārt pēc pusnakts - katru izvēle: piedalīties svētku „iesildīšanās tustiņā”, skatīties apvienības „Mana filmu studija” īpaši veidoto filmu par aktīvajiem ērgļeniešiem „Mana krāsa Ērgļiem” vai doties uz atrakciju parku „Braku takas” un izmēģināt Nakts Jāņtārpiņu trasi.

Otrā novada svētku diena ir viskarstākā jebkuros laika apstākļos, dubultkarsta šogad. Kāpēc? Tajā ir tik daudz interesantu nodarbu, kurās piedalīties - akcents uz vārdu piedalīties, ka galva kūp, lai izplānotu visa interesējošā aptveršanu. Un ja vēl jāvada kādas sacensības, ne visu var pagūt. Tāpēc pie Ērgļu kūku kūkas degustēšanas es (raksta autore Indra Rone) netiku, tik klausījos, cik gardas esot bijušas visas četrpadsmit - gan rūdīto kūku meistaru, gan jauniešu darinātās. “Ar savām brīnumgardajām

kūkām svētkus krāsoja un gardākus padarīja Inese Koklačova, (iegūdamā “Elegantākās kūkas” cepējas titulu), Signe Masaļska (viņas kūka tika nodēvēta par “Sātīgāko”) Ligita Truksne (pratusi izcept “Veselīgāko kūku”), Estere Truksne (izpelnījās “Kosmiskākās kūkas” cepējas titulu), Justīne Kindzuļe - (“Greznākās kūkas” autores tituls), Liene Ozola (uzcepusi pašu “Barojošāko kūku”), Marta Štila (izpelnījās “Cēlākās kūkas” cepējas titulu), Kristīne Līgere (bija cepusi Ērgļu slimnīcas pasūtījumā tik cēlu kūku ar visu veselības simbolu - čūsku, ka ieguva “Karaliskākās kūkas” autores titulu), Edgars Smeilis (brīnumi, arī jauni puīši prot cept, bet kūka varena - un “Saulainākās kūkas” tituls klāt, kā likts), Anda Leitāne - izcepusi “Gaisīgāko kūku”, Edītei Bolzānei - “Aromātiskākā”, Laurai Bugnei - “Krāsainākā”, bet Ingai Balodei-Bertmanei tika piešķirts “Seksīgākās kūkas” autores tituls. Nezin gan kā tā iedarbojās vēlāk, bet garša tai bija brīnumgarda. Īpašs prieks, ka savas leģendārās ābolkūkas uzcepis bija mūsu slavenais „KŪKU Pēteris” - Pēteris Kupčs. To garša vēl atmiņā daudziem gados pieredzējušākiem un vēl pat ne tik seniem ērgļeniešiem, kad varējām lepoties ar savu leģendāro Ērgļu Patērētāju biedrības kulināriju. Pēc tik salda konkursa tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši” demonstrēja savu kulšanas talkas tradīciju programmu, ar kuru šis kolektīvs piedalījās Starptautiskā folkloras festivāla „Baltica” atlases skatē. Skvērā pie saietā nama darbojās arī namdaru darbnīca, kur bija iespēja iemēģināt roku abras gatavošanā, izmēģināt dažādas koka rotaļlietas, atpazīt kokus pēc paraudzīņiem un daudz ko citu. Vēl varēja apskatīt TLMS „Ērgļi” veidoto tērpu kolekcijas izstādi, nobaudīt Santas Radzvilavičas gatavoto „Kaziņas Bonijas sieru”, iegādāties apgleznotas krūzītes, iepazīties ar dabīgās aitas vilnas izstrādājumiem, apskatīt un nopirkt Ralfa Bolzāna pašrocīgi veidotās pītās aproces, kā arī pieiet rotu stendam, kurā tirgojās Oskars un Kaspars Nikolajevi.

Bet aktīvām darbībām bija atvēlēta Oškalna iela, kuras sākumā Ērgļu Profesionālās vidusskolas darbinieki palīdzēja gatavot intereseiem dekorus no koka un citiem dabas materiāliem, piedāvāja iespēju iejusties vienā arborista darba posmā - uzkāpšanā kokā ar atbilstošu ekipējumu. Dodoties pa ielu tālāk, mazākie nonāca orientēšanās pastaigas startā, turpat gaidīja divas velosipēdistu veiklības braucienu trasītes - vieglāka vismazākajiem, sarežģītāka - pieredzējušākajiem. No sportošanas nogurušos gaidīja gan rotaļu sektors, gan „labo domu koks”, kurā bija jāizplaucē krāsainas lapas ar novēlējumiem novada svētkiem, to dalībniekiem un organizatoriem. Oškalna ielas izklaižu posmā šogad savas atrakcijas - kāpšanu klinšu sienā un ābolu lasīšanu no ūdens bļodas - piedāvāja arī kristīgo nometņu centrs „Ērgļa spārni”, kas savu labdarības pasākumu vēl papildināja ar karsto desīņu nobaudīšanu, kas tīri labi gāja pie sirds arī tik karstā laikā. Otrs lielais jaunums Ērgļiem bija velofoto orientēšanās distance.

Raksta turpinājums 7. lpp.

ĒM Skolu Ziņas

Ērgļu novada skolu izdevums

2014. gada AUGUSTS

Nr. 8(129)

Redakcijas sleja

Pēdējais mirklis zvaigznei uz astes

Un atkal viena vasara viltīgi miedz ar aci, pamazām atvaidoties no mums. Tās basās un rasas pērlu lāsmotās pēdas skar zemi, lai dotos ceļā un dotu vietu neskaidrai, bet tik tikko jaušamai sajūtai par rudens elpas klātbūtni. Āboli kļūst arvien sātāki un caurspīdīgāki vai plīsdami no pārpilnības un pilnrieda, un vasara ar saviem slaikajiem pirkstiem vēl tomēr cenšas tos noturēt kokos.

Arī „Skolu Ziņas” saausās, jo skolēni pamazām gatavojas ar lielajiem puķu klēpiem apbērt savus skolotājus, jo 1. septembris jeb Zinību diena vairs nav aiz kalniem. Mācību iestādes drudzaini cenšas sagatavot kabinetus tam, lai skolēni tos piepildītu un varētu būt ērtā un radošā mācību vidē. Garajā brīvlaikā skolēni ir baudījuši sauli un peldēšanos, lai rudeni varētu gūt arvien jaunas un jaunas zināšanas.

Pēc karstās un svelmainās dienas lūkojos augusta zvaigznēs. Ik pa laikam pāri manai galvai pazib pa spožai gaismas strēlei, kura pazūd tikpat ātri, cik parādījusies. Vai tik tiešām Visumā ir kāda nozīme šiem degošajiem un karstajiem debesu putekļiem, kuri, ienākuši Zemes atmosfērā, tūlīt arī sadeg? Nesaprotu, kādēļ rakstnieki gadsimtiem ilgi ir apdēzējuši neaizskaramus un tālus kosmosa akmeņus, kuru parādīšanās ir tik īslaicīga, ka lielāko daļu no redzētā skata mēs savos prātos vien iedomājamies.

Varbūt tādēļ, ka iztēloties ir cilvēka dabā. Līdz ar kādas zvaigznes krišanu mums ir paraža kaut ko arī ievēlēties. Šīs niecīgās švīkas ne tikai pāršķēļ nakts tumsu starp citām zvaigznēm, bet arī mūsu ierasto rīpu un raižu ainu, kurā pavīd pa mazam stariņam, kurš sola kaut nedaudz veiksmes un citādības. Iespējams, ka Visums tādā veidā sūta impulsu no viena kosmosa putekļa pie otra, rādot, ka viena izdzīšana var būt kā zīme jaunam sākumam otram puteklim.

Nu es varu teikt, ka „Skolu Ziņu” visumā tagad ir pienācis manas zvaigzņu švīkas izdegšanas brīdis, lai dotu vietu nākamajai zvaigznei, kuras laiks tuvojās.

Šis ir mirklis manā dzīvē, kuru es vēlētos vēl aizķert ar pirkstu galiem, bet tas kā gaisīgs šķidrums izslīd no manām neveiklajām rokām. Izmisīgi pūlos visiem spēkiem, bet laiks rit uz priekšu, un man ne uz brīdi neizdodas apturēt neizbēgamo – atteikšanās no ciešas un iedvesmojošas sadarbības ar latviešu valodas un literatūras skolotāju Mārti Breikšu, kura vienmēr man ir palīdzējusi ar kādu padomu, lai radītu „Skolu Ziņas” to ierastajā formā, nezaudējot aktualitāti. Smaga man ir arī šķiršanās no mani mīļajiem „Skolu Ziņu” redakcijas slejas lasītājiem, kuri vienmēr ir atraduši laiku, lai ne tikai lasītu to, ko esmu rakstījusi, bet arī snieguši savu viedokli par to, ko gribētu redzēt nākamajā avīzes numurā.

Jaunajai/am „Skolu Ziņu” redaktorei/am es novēlu izbaudīt visu, ko šī brīnišķīgā avīze var dot – disciplīnu, iedvesmas meklējumus un tās atrašanu, kā arī iespēju pilnveidoties. Nebaidieties jautāt un meklēt atbildes uz tādiem jautājumiem, kurus neviens nav uzdrošinājies uzdot. Tie parasti ir vislabākie.

Mani mīļie lasītāji, paldies jums visiem, ka bijāt kopā ar mani šajā aizraujošajā ceļojumā. Bez jūsu zinātkāres un vēlmes izzināt jūs interesējošos jautājumus par skolu nebūtu arī manas slejas.

Esmu pateicīga arī saviem vecākiem – par atbalstu manai rakstīšanas kārei, kuru jūs neapslāpējāt.

Paldies visiem par brīnišķīgi piepildīto iedvesmas ceļasomu, kuru varu ņemt līdzi ne tikai uz augstskolu, bet arī doties ar to pasaulē!

Marta Suveizda

Vislabākie novēlējumi skolas avīzes jaunajiem veidotājiem!

Skolas avīze iznāk kopš 2003. gada jūnija. Tās izdevums ir bijis sniegt informāciju un vērtējumu par norisēm izglītībā Ērgļu sabiedrībai. Avīžu saturu noteica notiekošais skolā, bet tematu izvēle bija redaktoru ziņā. Īsāku vai garāku laiku godprātīgi, ar aizrautību un radošām idejām avīzi veidoja Lelde Gangnuse – Bērziņa, Zane Zamarina, Līna Bērzkalna, Liene Graudiņa, Liene Gūte, Krista Kalniņa, Kristīne Ikerte, Marta Suveizda.

Kad 2004. gada septembrī sāka iznākt „Ciniša Avīze”, tās veidošanā iesaistījās literārās lappuses atsaucīgās redaktore Zane Lucāne, Līga Ūdre, Evija Ezergaile, Ieva Zača, Lorita Inita Priede, Maija Dunkure, Marta Suveizda, Lāsma Hermāne. Literārās jaunrades radošie darbi visdažādākajos žanros bija lielisks papildinājums lietišķajai informācijai.

Abas lappuses deva iespēju skolēniem, kas vien to vēlējās, apgūt žurnālistikas pamatus, izkopt un

pilnveidot savu valodas stilu, mācīties intervēt, prast iegūt vajadzīgo informāciju. Avīzes veidošana ir komandas darbs, kurā iesaistījās arī skolotāji. Visu šo gadu garumā esmu saņēmusi kolēģu nesavtīgu atbalstu.

Skolas avīze iznāk kā lappuse pašvaldības izdevumā, patīkama, saprotoša izveidojās sadarbība avīzes pirmsākumos ar pagasta avīzes redaktori Ausmu Rozenbergu, vēlāk novada izdevuma redaktori Ivetu Olti, tagad Ilzi Daugiallo.

11 gadu garumā esmu pārskatījusi 129 skolas avīzes numurus. Nu pienācis laiks šo darbu uzticēt citam.

Vislabākie novēlējumi skolas avīzes jaunajiem veidotājiem! Lai izdodas saglabāt to labo, kas bijis līdz šim, lai jaunas idejas un radošas veiksmes avīzes tālāk veidošanā!

Mārite Breikša

Ērgļu novada pedagogu jaunā mācību gada ieskaņas konference

Ērgļu mākslas un mūzikas skolā
2014. gada 27. augustā plkst. 10.00
Programma

1. Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja Guntara Velča apsveikums.

2. Ieskats novada izglītības iestāžu iecerēs.

3. Nodarbība “Viens no veidiem, kā sevi pasargāt”, vada psihoterapeits Andis Audže.

4. Radošas darbnīcas piedāvā Mākslas un mūzikas skolas pedagogi.

5. Sarunas pie kafijas tases.

Ejam skolā!

„Mēs jau ejam skolā!” tā šogad 1. septembrī teiks 20 mazie pirmklasnieki, pirmo reizi verot skolas durvis. „Mēs vēl ejam skolā,” apliecinās visi 20 divpadsmitās klases skolēni un apzināsies, ka 2014./2015. mācību gads būs pēdējais šajā skolā, kura laikā nopietni būs jāizvēlas nākotnes profesija. „Mēs atkal ejam skolā,” teiks Sintija Māliņa, mūsu skolas absolvente, kura šogad uzsāks darba gaitas kā ārpusklases darba organizatore, un viņas jaunā kolēģe Evita Punovska, kura mācīs latviešu valodu.

Kas jauns viņus un pārējos - kopskaitā 240 skolēnus un 32 pedagogus - šogad sagaida Ērgļu vidusskolā?

Sākam izmantot e - klasi - elektronisko skolvadības sistēmu, ar kuras palīdzību skolēni un vecāki varēs iegūt informāciju par mācību darbu - stundām, mājas darbiem, pārbaudes darbu rezultātiem un skolēnu sasniegumiem. Vecāku sapulcēs jau aprīlī vecāki iepazinās ar tās lietošanas noteikumiem un saņēma pieeju - paroli - informācijai par sava bērna mācību darbu. Mācību pārzine Maiga Picka ir šīs sistēmas vadītāja mūsu skolā un viņa palīdzēs gan skolotājiem, gan vecākiem uzsākt tās lietošanu. Taču vienkāršākais padoms ir „Jautājiet bērnam!”, jo viņiem tehnoloģijas problēmas nerada.

Kopš jūnija mēneša visas lielās skolas telpas ir „ietītas” bezvadu interneta tīmeklī, jo Lattelecom ir izveidojis publiskās pieejas interneta bezvadu tīklu, kas pārklāj visu skolu. Līdz ar to izglītības iestādes iekšējās kārtības noteikums „Stundā nelieto mobilo telefonu!” ir aizstāts ar „Mobilo telefonu stundā lieto saskaņā ar skolotāja norādījumiem!”. Mūsdienās mobilie telefoni, ja tie tiek mērķtiecīgi izmantoti, var būt lielisks palīgs informācijas ieguvē, nodošanā un apstrādē, tāpat mācīšanās procesā.

Neticamas pārvērtības šajā vasarā ir piedzīvojuši skolas zāle. Pavasarī vizuālās mākslas stundā skolēni zīmējums atklāja savu redzējumu par to, kādai pēc viņu domām vajadzētu būt skolas zālei, taču neviens nebija mēģinājis to saskatīt bez

skatuves. Taču tāda zāle pašreiz ir, jo pārbūves laikā radās problēmas ar pārseguma stiprinājumiem un tāpēc arī ar grīdas izveidi. Toties ir tehnoloģijas - apskalošana, apgaismošana, projektori, kas saslēgti vienotā sistēmā un ir ērti lietojami dažādiem mērķiem - stundai, kurā piedalās 2 vai pat trīs klases, mūzikas starpbrīdīm, pasākumiem. Visi skolēnu vizuālās mākslās darbi puda domu, ka skolas zāle ir mājīga vide, kurā ērti pasēdēt, parunāt ar draugiem, atpūsties, paklausīties mūziku. Lai mums visiem kopīgi izdodas to veidot līdzīgu šokolādes klasei mazajā skolā, kurā ikvienam patīk uzturēties.

Mūsdienā tehnoloģiju un ātras informācijas pasaulē par svarīgu uzdevumu uzskatām saglabāt personisku vidi un attiecības, jo mūsu skolas vīzija skan: „Ērgļu vidusskola ir skola, kurā ikvienam ir iespēja un kurā ikkatrs gūst panākumus”. Ar šādu mērķi esam izveidojuši jauno skolēna dienasgrāmatu, kuru šogad sauks par plānotāju. Negribētos, lai elektroniskais žurnāls noņem skolēna personisko atbildību par mājas uzdevumu

ierakstīšanu. Gluži pretēji, gribētos, lai Ērgļu vidusskolas plānotājs kļūst par skolēna un arī skolotāja ikdienas darba rīku, kurš labāk palīdz saskatīt savas iespējas, izvīzīt mērķus un sadarboties. Labo punktu spēli šogad veidosim visi kopā, lai katra atsevišķa skolēna izaugsme kļūtu par visas klases izaugsmi.

Skolotājus šogad gaida iespēja mācīties un gūt pieredzi citās Eiropas valstīs, jo ir apstiprināts Erasmus + pedagogu mobilitātes projekts, kuru iesniedzām pavasarī. Tas dos iespēju 3 pedagogiem nedēļu būt Keimstounas sākumskolā Lielbritānijā, 2 skolotāji apgūs prasmis skolēnu motivēšanai uzņēmējdarbībai Grieķijā un 3 pedagogi dosies uz Kipru un mācīsies interaktīvo mediju izmantošanas iespējas skolā. Joprojām gaidām rezultātus projektu konkursā skolēniem.

Izmaiņas notiks arī mazās skolas skolēnu ēdināšanā. Beidzot ēdīsim no porcelāna šķīvjiem. Nelielā palīdzībā ir izveidota vienkārša virtuve, kurā iespējams nomazgāt traukus. Šīs problēmas risināšana palīdzēja vairāk iedziļināties ēdiena kvalitātes un izmaksu jautājumā, un tika pieņemts lēmums turpmāk ēdiena sagatavošanā izmantot bērnu darza virtuvi, to nedaudz labiekārtojot.

Lai, skolas durvis atkal verot, ikvienu sagaidītu mājīga, ērta un mūsdienīga vide, visu vasaru čakli ir strādājuši skolas tehnieki darbinieki. Direktores vietniecei Ligitai Jaunozoliņai ir izdevies darbus saplānot un noorganizēt tā, lai viss būtu darbam gatavs 1. septembrī - gan ēdamtelpa un virtuvīte mazajā skolā, gan zāle un datorklase lielajā skolā. Atsaucību remontdarbu veiksmīgā norisē sniedza mūsējie - Atis Koklačovs un „Elbras” elektriķi, Lauris Rūniks un viņa celtnieku komanda, Ivars Tirzmalis un viņa kolēģi.

1. septembrī atkal veram skolas durvis.
Ejam skolā!

Tiekamies plkst. 10.00 lielās skolas pagalmā,
lai kopīgi uzsāktu jauno mācību gadu!

Ērgļu vidusskolas direktore Ineses Šaudiņas
teksts un foto

Ērgļi – Ķelne-Reizīke – Draudzība

Pirms gandrīz 20 gadiem aizsākās Ērgļu sadarbība ar Ķelnes-Reizīkes pašvaldību Vācijā. Šajā laikā notikušas vairākas darba vizītes, saņemts materiāls atbalsts slimīcai un bērnodzīvē „Pienenīte”. Bet, kā uzsvēra Draudzības biedrības vadītāja no Vācijas Aleksandra Šleja, lai sadarbība turpinātos, tajā jābūt ieinteresētiem arī jauniem cilvēkiem. Tādēļ 2012. gadā notika pirmā Ķelnes-Reizīkes un Ērgļu vidusskolas skolēnu tikšanās, bet pagājušajā gadā mūsu bērni viesojās Vācijā. Savukārt šogad no 14. līdz 19. jūlijam Ērgļos notika jau trešās draudzības dienas „Enjoy Together”, kurās piedalījās 15 skolēni no katras valsts, 5 brīvprātīgie, kuri palīdzēja projekta vadītājam Kaivai Bukovskai un Indrai Ronei. Ērgļu vidusskolu pārstāvēja 5. un 6. klases skolēni.

Dalībnieki dzīvoja Ērgļu vidusskolā, tika izlozēti, kurš kurā telpā, lai kopā būtu gan vācu, gan latviešu bērni. Atklāšanā skolēni saņēma dienasgrāmatas, kurās katru dienu ierakstīja par piedzīvoto. Savā dienasgrāmatā jāva ieskatīties 6. klases skolniece **Monta Masaļska**.

„Otrdiena. Pagājušo nakti mēs aizgājām gulēt četros. Pēc pusdienām izlozējām lapiņas, es biju violetajā komandā, mums vajadzēja orientēties pa Ērgļiem. Pēc orientēšanās mēs braucām pie Ances uz māju piknikā. Tur mēs spēlējām spēles un ēdām gardumus. Bet vakarā skolā laistījāmies ar Sedriku. Bijām slapji.

Trešdiena. Gājām pārgājienā uz Brakiem, un Kaiva mums atveda saldējumu. Mēs klausījāmies stāstus par dažādiem meža dzīvniekiem, varējām aptaustīt ādas. Un tad mēs pārgērbāmies par dažādām būtnēm, es biju sūna. Vēlāk spēlējām disku golfu un izgājām atrakciju parka „Braku takas” trases.

Ceturtdiena. Braucām ekskursijā. Vispirms mūs aizveda uz Liepkalniem, uz dolomīta karjeru. Tur bija ļoti interesanti! Vēlāk mēs braucām ar vikingu kuģīti pa Daugavu, skatījāmies fotogrāfijas, kāda šī apkārte izskatījās pirms Pļaviņu HES celtniecības. Pēc tam mēs braucām uz „Skriņķu saldumiem” tīt konfektes „Gotiņa”. Bet diena noslēdzās ar vakaru ģimenēs, kad vācu bērni ciemojās pie mums. Mēs braucām uz Jumuru jāt ar zirgu, braukt ar zirgu pajūgu, arī laivojām pa ezeru. Man patika šī diena!

Piektdiena. Šodien pēc brokastīm bija neliels brīdis brīvs, kura laikā mēs varējām darīt, ko gribam. Tad bija darbnīcas, kurās gatavojām dažādas lietas, zīmējām. Pēc tam mums bija sporta spēles, mūs dalīja pa divi- viens vācietis, viens latvietis. Es biju ar Anniku, un mēs spēlējām bouldingu, frīsbiju, spēlām futbola bumbu vārtos un darījām vēl visu kaut ko. Vakār bija noslēgums, un mēs dalījām dāvanīņas. Bija diskotēka.

Sestdiena. Šorīt bija jāceļas agrī, jo jābrauc uz Rīgu, devāmies uz Zoodārzu, uz Saules muzeju, kur apgleznojām saulītes, izstaigājām visu muzeju. Tad mūs aizveda uz Makdonaldu. Pēc tam mēs pavadījām vāciešus uz viesnīcu un atvadījāmies.

Svētdiena. Vakar tētis teica, ka skolas direktore sacījusi - viņai noderētu palīgs, un tētis jautāja, vai viņš var paņemt līdzi mūs. Kad vācu meitenes mani ieraudzīja, viņas bija tik laimīgas. Mēs ar vilcienu braucām uz Jūrmalu, kur mums bija orientēšanās – pilsētas apskate. Vēl mēs visi pusdienojām „Lido”, vēlāk izmēģinājām dažādas atrakcijas. Tad devāmies uz staciju, un tur mums nācās atvadīties.”

Savās pārdomās par viesošanās organizēšanu, vadīšanu dalījās brīvprātīgie palīgi no 10. klases **Laura Auguste** un **Sintija Fišmeistere**.

LAURA. „Šī gada jūlijā man tika dota iespēja piedalīties sadraudzības projektā starp Kolln –

Reisiek (Vācija) un Ērgļiem. Šajā projektā es piedalījos kā brīvprātīgā kopā ar vēl četrām Ērgļu vidusskolas skolniecēm. Veselu nedēļu mēs dzīvojām mūsu skolā, gājām peldēt, gājām pārgājienā uz „Brakiem”, vācu bērni devās ciemos pie mūsu bērnu ģimenēm un, protams, brauca ekskursijās.

Mums kā brīvprātīgajām vajadzēja palīdzēt projekta vadītājam. Mēs dalījām brokastis, pusdienas, vakariņas un nakšņņas, organizējām Ērgļu *geocaching*, palīdzējām vācu bērniem, ja radās tāda nepieciešamība, un darbojāmies kā tulki. Visas nedēļas garumā bijām vadītāju piecas labās rokas.

Atklāšanas dienā mums tika uzdots jautājums, ko mēs sagaidām no šī sadraudzības projekta. Es atbildēju, ka sagaidu pieredzi, ko arī saņēmu. Šī viena nedēļa bija emociju pilna, smieklī, dusmas, asaras, bet tam visam pāri tomēr bija pozīvitāte, kas ļāva šī projekta dalībniekiem atrast un iegūt jaunus draugus kā Vācijā, tā arī Ērgļos.

Visvairāk šajā projekta nedēļā man patika tas, ka katru vakaru mēs visi kopā sanācām uz vakara apli, kurā katrs varēja pateikt, kas viņam tajā dienā patika. Katrs rakstīja savās dienasgrāmatās kaut ko, kas viņiem paliks atmiņā no šīs kopā pavadītās nedēļas (manu arī piezīmēja ar smaidiņiem).

Ja būtu tāda iespēja, tad es labprāt piedalītos šādā projektā atkārtoti, neskatoties uz visām grūtībām, ko sagādāja šī nedēļa brīvprātīgajiem.”

SINTIJA. „Tas ir ļoti labi, ka sadraudzības tikšanās, protams, bija pārdomāta, katrā dienā bija ko darīt un katrā diena bija piedzīvojumu pilna. Man kā brīvprātīgajai patika, ka bija arī brīvais laiks, kurā varēju neko nedarīt.

Jauki arī bija tas, ka visu laiku nesēdējām skolā, bet arī braucām uz dažādām citām vietām. Ļoti garšīgas bija kafējnīcā „Kore” gatavotās maltītes. Laikam no visiem pienākumiem man vislabāk patika ēdiena likšana šķīvjos, jo tad visvairāk varēja dzirdēt vārdu PALDIES, kas lika pasmaidīt un saprast, ka tavu darbu tomēr kāds novērtē.

Dažkārt nepatika tas, ka mēs vienā vietā uzturējāmies pārāk ilgi, piemēram, „Brakos”. Nepatika arī celties, bet es pilnībā saprotu, ka tas bija vajadzīgs, lai varētu visu paspēt laicīgi izdarīt. Nepatika, ka sapulces notika tik vēlu vakarā.

Kopumā projekts bija ļoti labi izdevies. Patika dalībnieki, ar kuriem varēju runāt angļiski, lai varētu uzlabot savas prasmes angļu valodā. Domāju, ka tikšanās paveica savu galveno uzdevumu - sadraudzība – jo, lai gan ar vāciešiem es īsti nepaspēju sadraudzēties, tomēr ar saviem skolas biedriem gan.

Patiesībā tā bija laba ideja - rakstīt dienasgrāmatu, jo tas, kas nav palicis atmiņā, ir pierakstīts.

Maza atziņa, kas man radās šajās dienās: „Esi pateicīgs par visu! Mācies biežāk teikt vienkāršo, bet burvīgo vārdu - PALDIES. Tas iepriecinās gan tevi, gan citus.” Pateicos par iespēju piedalīties šajā jaukā un nometnē.”

Paldies Kaivai par nometnes plānojumu, darbu ar bērniem. Ceram satīties kopīgos darbos arī nākamajā gadā! Paldies Annai Kuzinai par saprašanās nodrošināšanu. Paldies novada pašvaldībai par projekta finansēšanu! Paldies kafējnīcai „Kore” par garšīgajiem ēdieniem. Bet saldie bija īpaši fantastiski! Paldies skolas darbiniekiem, kas šo nedēļu bija kopā ar mums. Un vislielākais paldies vecākiem, kuri atbalstīja bērnus, vadīja darbnīcas, uzņēma ciemos vācu skolēnus!

Sadraudzības projekta vadītāja palīdzē **Indra Rone**

Orientēšanās nometne Ļaudonā

Mēs, Ērgļu novada orientieristi, no 21. līdz 23. jūlijam piedalījāmies orientēšanās nometnē „Orientēšanās ABC”, kas notika Ļaudonā, kuru ar Madonas novada pašvaldības atbalstu rīkoja OK „Arona”.

No Ērgļiem mēs bijām 8 cilvēki (Elīza Madsena, Alise Olte, Aleksandra Vihtodenko, Katrīna Rešņa, Elza Agnese Koklačova, Arvis Zeibots, Elīna Svilpe un skolotāja Baiba Kaļva). Bija interesantas sacensības starp nometnes dalībniekiem.

Pirmajā vakarā bija atzīmēšanās sacensības uz ātrumu. Otrajā dienā lielajiem orientieristiem bija jāmeklē punkti, kas bija novietoti dažādās interesantās vietās. Vakār mēs startējām „Madonas kausos”, tur Ērgļu orientieristiem veicās labi. Trešajā dienā, kas arī bija nometnes noslēdzošā diena, mums bija nometnes sacensības. Es skrēju elites grupā, kas man bija kaut kas jauns, bet man neveicās tik labi, kā gribētos. Ērgļu orientieristēm gan bija labi panākumi. Pirmā vieta S10 grupā atceļoja uz Ērgļiem- Alisei Oltei, bet trešā – Elīzai Madsenai, tāpat arī paveicās Elīnai Svilpei, kura SE grupā izcīnīja pirmo vietu.

Liels paldies skolotājai Baibai Kaļvai, kura mudināja braukt uz nometni, un liels paldies Ērgļu novada domei, kura piešķir transportu, lai mēs nokļūtu uz sacensībām.

Arvis Zeibots, 8. kl.

Foto no **Baibas Kaļvas** personīgā arhīva

Tas jaukais satīkšanās laiks

44 gadi - tāds pieauguša, nobrieduša cilvēka mūžs vien ir, tieši tik ilgs laiks ir pagājis, kopš izsmaržojusi mūsu izlaiduma (17. izlaidums 1970. gadā b klase) bērzi, izskanējuši apsveikumi un laimes vēlējumi turpmākajai dzīvei. Mēs aizgājām, bet kaut kādas neredzamas saites visu laiku mūs ir piesaistījušas Ērgļu vidusskolai, saistījušas kopā. Mēs tiekamies - citi biežāk, citi retāk, ar dažiem - Birutu un Juri vairs tikai atmiņās...

Nez kad būtu pienākusi kārtējā tikšanās reize, ja nebūtu Anitas un Dzidras uzņēmības mūs visus atkal savākt kopā. Viņām lielais paldies par to!

Tā nu 19. jūlijā visi, kuri var, tiekamies kopā Ērgļos. Esam 14: Dzidra, Anita, Anta, abas Maijas, Ināra, abas Guntas, Ilze, Ruta, Rūta, Laimdota un abi Jāņi. Dzīve mūs izmētājusi gandrīz pa visu Latviju. Neatbrauca Velta, Baiba, Anda. Žēl - Baibu tiešām lielākā daļā nav redzējusi kopš izlaiduma.

Šoreiz veselības dēļ nav kopā arī mūsu audzinātāja Jānis Reņģe, tādēļ pirmais ceļš ved pie viņa apsveicināties. Sveicienam izskan mūsu kopīgi dziedātais „Silvas valsis”, vēl pāris pārmitu vārdu, tālāk dodamies ciemos uz Valda Spailles saimniecību - kā nekā „paralēji” jāciena.

Mūs sagaida ne tikai Valdis, bet arī viņa „priekšnieks” skaists runcis, kurš ļaujas svešinieku glāstiem. Valdis mūs izvadā pa kādreiz slepenībā tīto pazemi un atvadāmies - jāatvērta taču laiks mūsu tikšanās sarunām. Izmetam mazu likumu līdz skolai- jāpaskatās, kā mūsu bērzi aug, vai skolas ēka novecojusi. Atmiņā ataut palaidnības, ko skolas laikā sadarījām, jautri atgadījumi.

Vēl neilgs brauciens, un esam kādreizējā 1. Maija, tagad- Pavasara ielā, kur mūs laipni uzņem Ilze ar savu ģimeni- palīgiem, kā viņa saka. Ilzi darbs un dzīve aizveduši uz Dzērbeni, bet tēva celtā māja joprojām ir viņas. (Paldies, Ilzīt, Tev un palīgiem - viss bija super!)

Aši liekam galdā savus līdzatvestos „groziņus”, un sarunas var sākties. Un skan jautājumi: kur esi?, ko dari?, cik jau mazbērnu?... Tas laikam ir pats svarīgākais- kas paliks pēc tevis – padarītais darbs, pēcnācēji...

Foto (no kreisās puses uz augšu)

1. rinda: Rūta Niklase, Dzidra Riekstiņa (Kalniņa), Anta Sniedze (Caune), Jānis Jankovs
 2. rinda: Ilze Pērkonā (Sudāre), Ruta Freimane (Beļinska), Gunta Čehova (Zalpētere), Maija Pagrode (Nītiņa),
 3. rinda: Maija Ragaine (Bieriņa), Laimdota Laganovska (Sarmone), Ināra Smilga (Daugerte), Jānis Bergis, Anita Renckulberga (Reizniece),
- Blakus kāpnēm: Gunta Dreimane un Antas dzīvesdraugs.

No mūsu klases vairāk vai mazāk pieci saistījuši savu dzīvi ar pedagogiju. Reiz es iedomājos - nez cik % no visiem Ērgļu vidusskolas beidzējiem savu dzīvi saistījuši ar skolu? Liekas, ka sanāktu diezgan svarīgs cipars. Arī pārējās profesijās ir mūsējie, un pārsvarā tādēļ esam izmētāti uz visām pusēm- Ruta uz Tukuma pusi, Maija un Ināra ir Rīgā, Anta un „mazā” Maija dzīvo Ogrē, „mazā” Gunta ir sastopama Salaspilī, „lielā”- Gulbenē, Laimdota-Smiltenes pusē, Rūta joprojām dzīvo dzimtajos Inešos, Jānis Jankovs - Vestienā, Dzidra- Sausnējā, bet Anita un Jānis Bergis palikuši uzticīgi Ērgļiem. Nu jau visi esam pensijā vai tuvu tai, daži vēl strādā, bet citi cenšas pielāgoties jaunajam statusam. Laiks sarunās un smieklos rit nemanāmi, to neiztraucē pat negaisa dārdi, vienīgi - izdzen mūs no dārza: nākas pārvietoties uz istabu, bet garastāvokli nemaz neizbojā –esam taču visi kopā. Diemžēl nekas nav mūžīgs, arī šī tikšanās. Ikvienu no mums kāds gaida citur, laiks doties atkal katram uz savu pusi...

Tagad ir sajūta, ka tas viss bija tikai viens mirklis, ko pavadījām kopā - tik daudz palika nepajautāts, nepastāstīts... Bet vēl jau būs laiks, vēl mēs tiksīmies...

Visu vārdā - **Laimdota Laganovska /Sarmone/**
Foto no **Dzidras Riekstiņas** personīgā arhīva

Ceļojums uz krāsaino Zemgali

Vasara ir ceļojumu laiks, kad apskatīt skaistākās un interesantākās vietas gan tepat Latvijā, gan ārzemēs. Ceturtdien, 31. jūlijā, arī man bija iespēja iepazīt vienu no kultūrvēsturiskajiem novadiem - Zemgali.

Vispirms apciemoju spilgtās dzejnieces Aspazijas dzimtas mājas „Daukšas” Zaļenieku pagastā, kur ierīkots privātmuzejs. Pārsteidza tas, ka tagadējie „Daukšu” saimnieki nav ne literatūrzinātnieki, ne profesionāli muzeju darbinieki, tomēr ļoti interesanti pastāstīja gan par pašas literātes dzīvi, gan māju likteni. Izrādās, Aspazijas, istajā vārdā Emīlijas Johanas Elizabetes Rozenbergas - Rozenvaldes dzimtajās mājās pēckara gados mitinājušies pat ienācēji no Krievijas un Baltkrievijas. Pati Aspazija tur dzīvojusi no 1865. līdz 1889. gadam. Jāmin tas, ka nākamgad svinēsim Aspazijas 150. dzimšanas dienu, un tai par godu iesaku aizbraukt uz „Daukšām” un atsvaidzināt zināšanas par ievērojamo dzejniecei.

Pēc tam devos uz Zaļo muižu, kura laika gaitā bijusi gan medību pils, gan lauksaimniecības tehnikums un ģimnāzija, bet tagad tā ir Zaļenieku arodvidusskola. Pašlaik tur var apgūt visdažādākās profesijas, piemēram, elektriķa, klientu apkalpošanas speciālista vai pavāra arodu, kā arī var izmācīties par restauratora palīgu.

Visiespaidīgākais apskates objekts viennozīmīgi bija Rundāles pils. Apskatot to savām acīm, nespēju noticēt, kā cilvēki varēja uzbūvēt tik greznas zāles un istabas, izgatavot tik krāšņus mēbeles, izveidot un uzturēt kārtībā dārzus, kurš jau pats par sevi ir mākslas darbs.

Šīs dienas laikā iegūtās zināšanas noteikti varēšu izmantot septembrī, atkal sēžoties skolas skolā, bet redzētais Rundāles pilī man ilgi paliks atmiņā un nākotnē noteikti turpināšu iepazīt pārsteidzošos vēstures pieminekļus un skaistākās vietas tepat Latvijā.

Undīne Saleniece, 7. kl.
Ritas Salenieces foto

“Skolas Ziņu” turpinājums nākamajā lpp.

“Skolu Ziņas”

Redaktore –Marta Suveizda 12. kl. Izdevējs: Ērgļu novada dome. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel.64871299. Iespiests: SIA “Erante”, Madonā, Saieta laukumā 2a. Metiens 550 eksemplāri

Skolu literārā avīze

2014. gada augusts Nr.8 (115)

Adīna Blaua, 9. kl.

“Skolas Ziņu” turpinājums

Šo nepilnu 2 gadu laikā no mēneša uz mēnesi esmu augusi lepnumā un apbrīnā par cilvēkiem, kas ir man apkārt – par „savējiem”, par ērgļeniešiem īsākā vai garākā laika periodā, par tiem, kas reiz bijuši Ērgļu vidusskolas skolēni. Šo interviju sēriju uzsāku ar pavisam praktisku mērķi – ka, iespējams, viens otram varam kādā brīdī būt noderīgi ar savām zināšanām, savu darba pieredzi, darba vietu. Šobrīd man ir sajūta, ka šīs intervijas mums visiem ir vēlreiz apliecinājušas to, ka esam mācījušies brīnišķīgā skolā, kuras sienas, pedagogi un skolabiedri mums katram ir iedevuši tieši mūsu dzīvei aktuālākās zināšanas, prasmes un īpašības.

Noslēdzot dalību *savējo* interviju tapšanā, uzrunāju šo 2 gadu laikā intervētos, aicinot nosaukt tos Ērgļu vidusskolas skolēnus, ar kuriem lepojas viņi:

Sabīne Trūbe (2012. gada novembra „savējā”): No Ērgļiem nāk daudz radošu un jauku cilvēku, par kuru pēdējā laika darbiem es neesmu informēta, tomēr ir pāris cilvēki, kuri mani iedvesmo, priecē un kuru aktivitātēm es sekoju līdzī vairāk nekā citiem. Tie ir mani draugi - jaunie, talantīgie režisori Matīss un Reinis Spaiļes, brāļi Oltes – mūždien smaidīgais piedzīvojumu meklētājs Māris, kurš mani iedvesmoja doties dabā, manuprāt, izcilais režisors Uģis, kura darbus es tiešām apbrīnoju, un mīļais skolotājs Aldis, kurš ielicis pamatus manas personības veidošanā skolas laikā. Tāpat mani priecē fotogrāfa Toma Ločmeļa darbi un personība. Kas viņus visus vieno? Visvairāk man simpātizē tas, ka viņi visi ir ļoti vienkārši, jauki, sirsnīgi un smaidīgi cilvēki, nepamet sajūta, ka viņi atrodas savā vietā un dara to, ko vēlas, cik labi vien var, un tas viņiem arī sanāk! Lielākā daļa no šiem lieliskajiem cilvēkiem ir radošo industriju pārstāvji, kas mani saista personīgi, bet esmu pārliecināta, ka par katru no viņiem iznāktu lielisks stāsts.

Sigita Batraga (2012. gada decembra „savējā”): No tiem, par kuriem zinu, kas ko dara, es noteikti lepojos ar Jāni Pīzeli, kurš izvēlējās tik grūtās medicīnas studijas un pirmo lielo daļu šogad jau absolvēja. Tāpat lepojos ar Santu Grinbergu, kura jau vairākus gadus braukā kā brīvprātīgā pa pasauli, bieži vien ne pa tām attīstītākajām valstīm. Noteikti vēl ir daudzi lieliski un veiksmīgi savējie, bet šobrīd man prātā nāk šie!

Jānis Bokta (2013. gada aprīļa „savējais”): Tik grūti ko tādu izvērtēt ir tāpēc, ka neviens nav unikāls visā un katru personību var apskatīt tik dažādās šķautnēs, ka apbrīnas vērtu var saskatīt teju katrā - ja vien būtu iespēja laiks vēl šos cilvēkus vairāk iepazīt. Lelde, par Tevi esmu pārsteigts, cik daudz Tu vari dot ne tikai sev un tuviem, bet arī pārējiem – tas ir apbrīnas vērts. Arī interviju gatavošana ir tikai viens piemērs, cik daudz var dot citiem pietiekami neparastos veidos! Maz ir tādu, kas grib citiem dot, parasti iekrīt stipri noteiktās robežās, kurām negrib skatīties pāri. Diezgan liels pārsteigums bija ieraudzīt Krišjāni Kallingu Rīgā „Sorainen” organizētā pasākumā kā iluzionistu, turklāt eļļišķīgi labā profesionāla iluzionista formā. Tikai vēlāk noskaidroju, ka tas ir bijis viņa sapnis no bērnības, kam mērķtiecīgi pievērsies. Pat pie

Pecolli mācījies vasaras nometnēs! Prieks bija skatītājiem par trikiem un pašam Krišjānim vēl lielāks prieks par to, ka sanāk un citiem prieks! Bērnības sapnis + mērķtiecīgs darbs + dzīvesprieks = 10 minūtēs var uzburt apbrīnas vērtu mirkli. Vēl es apbrīnoju Viktora Lebedeva neizsīkstošo dzīves optimismu. Zinu, cik augstām barjerām viņam jālec pāri un varbūt katram ir viedoklis, kāpēc tā tas ir. Apbrīnojams ir viņa entuziasms. Reti kurš tā var, turklāt viņš savās grūtībās nevienu nevaino – tādu cilvēku ir ļoti maz.

Jānis Pīzelis (2013. gada jūnija „savējais”): Pāris pēdējo gadu laikā vairs neesmu aktīvs Ērgļu jauniešu un iedzīvotāju dzīvesstāstu un sasniegumu sekotājs, tāpēc arī atbilde no manas puses kavējās. Domāju, ka tie cilvēki, ar kuriem es lepojos, esi Tu, Lelde, Santa Grinberga, jo viņa, pateicoties dažādiem brīvprātīgo projektiem, ir tālu tikusi un šobrīd atrodas Nikaragvā. Arī Ritvars Šreibers, jo mūzikā viņš ir gana tālu *izsities* gan ar to, ka pusgadu Apvienotajos Arābu Emirātos spēlējis vienā viesnīcā diendienā, gan arī tagad, vienlaicīgi darbojoties vairākās grupās. Un pirms tam atgriezoties atpakaļ, darbojas vairākas grupās, manuprāt, ļoti perspektīvs cilvēks. Nevaru nepieminēt arī Maigu Picku – lai gan viņu arī krietni sen beigusī Ērgļu vidusskolu, bet ar viņu arī lepojos.

Edīte Kurtiņa (2013. gada jūlija „savējā”): Lepojos ar savu bijušo bērnības kaimiņu Jāni Boktu, ka viņš ir ticis tik tālu, esot par Latvijas Radio un Televīzijas Centra vienu no galvenajiem cilvēkiem. Lepojos ar Litu Akmani - par to, ka viņa ir Briselē un tulko visas Eiropas Parlamenta sēdes. Lepojos ar savu labāko draudzeni Sigitu Batragu par to, ka viņa spēja izveidot savu uzņēmumu un turpināt to pilnveidot, sekojot visam jaunajam.

Dagnis Vasks (2013. gada augusta „savējais”): Nedēļu domādams par Ērgļu vidusskolas absolventiem, sapratu to, ka es īsti par nevienu neko nezinu - ar ko viņi nodarbojas, kur atrodas un kā viņiem veicas. Bet ar to laikam bija jāreķinās, ja triju gadu laikā pēc vidusskolas beigšanas Ērgļos ir sanācis būt tik dažas reizes.

Taču ir viens cilvēks, kurš ir absolvējis Ērgļu vidusskolu un kura panākumus ir nācies sadzirdēt arī man. Šis cilvēks ir Jānis Pīzelis, jauns un perspektīvs cilvēks, jau vidusskolas gados es uz viņu lūkojos ar nelielu apbrīnu, kad viņš toreiz bija Ērgļu vidusskolas skolēnu domes prezidents. Pēc vidusskolas beigšanas viņš izvēlējās studēt medicīnu, ar ko noteikti ir izpelnījies manu ievēribu. Smags darbs ir ticis ieguldīts, un šobrīd Jānis jau ir absolvējis Rīgas Stradiņa universitāti un uzsācis strādāt, lai palīdzētu cilvēkiem. Visu cieņu Jānim un vēlū, lai Ērgļu vidusskolas jaunieši ņemtu piemēru tieši no viņa!

Matīss Spaiļe (2013. gada septembra „savējais”): Mācoties jaunākās klasēs, bieži *acīs iekrīt* zēni un meitenes no vecākām klasēm, kuri bieži vien rāda paraugu un piemēru. Tā bija arī ar mani, ka bieži vien no „vecajiem” mācījies gan to, ko nevajag, gan to, kas noder vēl joprojām. Ir pagājis laiks un „vecais”, kurš turpina rādīt paraugu un no kura ir vēlme mācīties, ir Māris Olte. Vadīties pēc sajūtām un darīt to, kas pašam patīk ir tas, ko, manuprāt, viņš dara. Pēdējā laikā šī rakstura īpašība paliek arvien populārāka, bet cilvēki piemirst, ka tas neatslogo no tā, ka pie tā visa ir smagi jāstrādā. Bet svarīgākā īpašība, ko ir vēlme atcerēties pašam arī pēc desmit gadiem, ir fakts, ka, neskatoties uz darba iespējām lielpilsētās vai ārzemēs, – ģimene ir pirmajā vietā! Jo tas, ka Māris ir pārcēlies no Rīgas

Interesantaīs manā vasarā

Tā kā visas skolas brīvdienas paskrien ātri, tad šī vasara ne ar ko neatšķiras. Septembrī uz skolu, protams, ka negribēties iet, jo vasara tomēr skolēniem ir par īsu. Būs atkal agrie rīti, kuri sagādā nogurumu visas dienas garumā. Tomēr skolā varēs satikt klasesbiedrus, kuri nav redzēti pa vasaras brīvlaiku. Un līdz skolas sākumam nav nemaz palicis tik daudz laika!

Šajā vasarā bija dažādi interesanti un ne tik interesanti notikumi. Tie neinteresantākie notikumi ir tie, ka pusē dienas varu nozvilnēt gultā, skatoties filmas, kuras sen jau ir redzētas.

Jūnijā viens no lielākajiem notikumiem bija tas, ka es un vēl 20 klasesbiedri pabeidzām 9. klasi. Toties jūlijā Ērgļos norisinājās novada svētki un varēja satikt un aprunāties ar draugiem, kuri nebija redzēti visa gada garumā. Pa vasaru pāris nedēļas kopā ar savu ģimeni bieži dodamies uz laukiem palīdzēt vecmammai mājas darbos.

Augustā plānojam kopā ar māsu doties ciemos pie mūsu mamma Norvēģijā. Tātad visas vasaras piedzīvojums ir tikai priekšā!

Es visiem skolēniem novēlu, lai šis pēdējais vasaras mēnesis augusts ir pats interesantākais un piedzīvojumu pilnākais kā visi iepriekšējie mēneši, un vēl labāks!

Pēcpusdiena Ērmaņu muižā

3. augusta tveicīgajā pēcpusdienā Malienas pagasta Ērmaņu muižas kungu nama zālē notika fotomākslinieka Gvido Kajona izstādes „Portreti” atklāšanas pasākums, kurā koncertu sniedza arī latviešu izcelsmes operdziedātāja Ieva Manoni un pianiste Diāna Bergmane. Koncertu vadīja Ērmaņu muižassaimnieks-komponists Uģis Prauliņš.

Gvido Kajona fotoizstādē bija aplūkojami 36 Latvijā pazīstamu mākslinieku portreti. Bija iespēja apskatīt Mārtiņa Brauna, Ievas Akurateres, Edgara Liepiņa un daudzu citu Latvijā ievērojamu personu fotogrāfijas.

Ieva Manoni mūzikas studijas aizsākusi Latvijā, turpinājusi Itālijā un guvusi atzinību daudzos starptautiskos vokālās kamermūzikas konkursos. Dziedātāja regulāri sniedz koncertus Latvijā, Itālijā un citviet Eiropā. Šajā koncertā skanēja F. Šūberta, V.A. Mocarta, R. Šūmaņa un A. Varlamova dziesmas un romances.

Man kā mūzikas skolas absolventei bija ļoti interesanti klausīties un iepazīt citas klasicisma laikmeta autoru dziesmas, kuru tekstu no vācu valodas pati I. Manoni bija tulkojusi latviešu valodā. No gūtajiem iespaidiem šajā pasākumā varu spriest, ka, lai skatītājiem ar savu uzstāšanos spētu sniegt baudu un prieku klausīties, ir jāiegulda milzīgs darbs, pacietība un laiks, kas daudziem latviešu operdziedātājiem un mūziķiem ir izdevies. Ja būs iespēja, noteikti ar prieku apmeklēšu vēl kādu šo mākslinieku koncertu.

Komponists Uģis Prauliņš, Undīne Saleniece un kinorežisore Maruta Jurjāne.

Undīne Saleniece, 7. kl.
Ineses Mailītes foto

uz Ērgļiem, lai bērniem būtu iespēja iet kārtīgā, lieliskā mazpilsētas skolā, liekas ļoti jauki. Cerams, ka man pietiks tikpat daudz veselā saprāta, lai pēc pāris gadiem izdarītu tieši to pašu!

Reinis Spaiļe (2013. gada septembra „savējais”): Es lepojos ar Uģi Olti! Viņš ir VFS Filmas režisors un ir ilgā bijusi mana autoritāte un iedvesma.

No sava vecuma cilvēkiem es lepojos ar Pēteri Nebaru! Viņš ir mērķtiecīgi sevi pētījis, lai izveidotu par kvalitatīvu un spēcīgu personību!

Jānis Opincāns (2013. gada decembra „savējais”): Vairis Leiboms, bobslejists, startējis Olimpiskajās spēlēs. Jānis Bokta - precīzi nezinu, ar ko nodarbojas, bet zinu, ka ieņem augstu amatu saistībā ar televīziju un bieži redzams pa TV. Uģis Olte – režisors, daudz raidījumu un video autors. Lelde Ganguse-Bērziņa – „Mola” menedžere, daudz ko ir sasniegusi saviem spēkiem un daudz ko citu uzņemas, un tas labi izdodas.

Baiba Cielēna (2014. gada jūlija „savējā”): Sēžu un domāju, grūti atbildēt uz jautājumu, viss jau ir tik subjektīvi. Katrs mēs savā dzīvē ko izdarām, un tā vērtēšanas skala ir tik neviennozīmīga. Atzīmēšu dažus, kas man ienāca prātā kā interesanti cilvēki, katrs pats par sevi īpašs, ko dzīvē paveicis, par ko Ērgļu novads var arī lepoties.

• Tā kā intervija ar mani bija uz kāzu nots, tāpat kā man šī vasara, tad gribētos atzīmēt manu tanti – Anitu Jakovļevu, kura absolvēja Ērgļu vidusskolu tālajos 70 -tajos gados. Viņa šovasar ar vīru atzīmēja Rubīna kāzu gadadienu (40 gadi laulībā), kas tika izvēsta kā svinīga ceremonija, kura ir arī Ērgļu novada dzimtsarakstu nodaļas pakalpojums. Anita visus savus darba gadus ir pavadījusi, strādājot par pediatri Ogres slimnīcas dzemdību nodaļā, un ir ļoti daudziem bērniņiem palīdzējusi ieraudzīt šo pasauli. Arī man ir viņai jāsaaka paldies par gan savu, gan sava dēla dzīvību.

• Cik zinu, tad Ērgļu vidusskolas direktore Inese Šaudiņa un mācību daļas vadītāja Maiga Picka arī

ir absolvējušas Ērgļu vidusskolu. Abas var uzskatīt par pedagogēm ar lielo burtu, harismātiskas būtnes, kuras pilnībā sevi atdod skolai.

• Vēl gribētos atzīmēt dažus jauniešus – Ērgļu vidusskolas absolventus, kas šobrīd dzīvo Ērgļos, strādā Ērgļu novada labā un ir interesantas personības- Indra Diča, Ieva Dūduma, Uvis Konovalovs. Par Uvi varu teikt, ka viņa darbs ir ļoti grūts un atbildīgs, jo mēs nākam no vienas struktūras, abi esam Iekšlietu ministrijas darbinieki, un tā kā zinu šo to no viņa darba aizkulisēm, tad tikai var apbrīnot šī jaunā puiša darba spar un entuziasmu.

Kā jau intervējamie minēja, tad šis vārds „lepnums” sevī ietver ļoti daudz veidu un interpretāciju, un tas, manuprāt, ir brīnišķīgi. Jo šajā gadījumā nav runa par cilvēkiem, kas ar savu profesiju pelna lielu naudu. Stāsts ir par CILVĒKIEM – PERSONĪBĀM, kas ar savu darbošanos, ar savu ticību un uzdrīkstēšanos ir sasnieguši savas virsotnes. Un tās katram no mums ir citas.

Ja man pašai būtu jāatbild uz šo jautājumu un jānosauk cilvēki, ar kuriem es lepojos, es vispirms nosauktu visus tos jauniešus (pāris gadus par mani vecākos un jaunākos), kas savu dzīvi turpina Ērgļos – kas ir atraduši savu darbu, savu vietu mūsu novadā. Kas ir noticejuši tam, ka dzīve ir arī ārpus pilsētas, kas ir pierādījuši to ar saviem darbiem un kas iedvesmo mūs visus pārējos – kas arī reiz sapņo par atgriešanos savos Ērgļos.

Visvairāk es ceru, ka šī interviju sērija arī jums visiem ir iedevusi to lepnuma sajūtu par savējiem. Un, ka varbūt tieši šīs intervijas ir kļuvušas par pamudinājumu tam, lai paņemtu rokās telefonu vai ieslēgtu datoru un sazinātos ar kādu sen neredzētu, nedzirdētu Ērgļu vidusskolas skolēnu un uzzinātu, kas ir tās lietas, ar kurām viņš/ viņa šobrīd nodarbojas.

Lai citu sasniegtās virsotnes kļūst par iedvesmu mūsu pašu virsotņu sasniegšanai!

Lelde Ganguse-Bērziņa

Manu sajūtu stāsts. Cītādā veidolā

(Interneta bibliotēkas „Atlants.lv” rīkotā Vīslatvijas eseju konkursa darbs)

Ikkatrai būtnei daba ir dāvājusi Dzīvības brīnumu. Tas sevī ietver spēju just ne tikai fiziskās sajūtas, kuras izraisa ķermeņa, lai spētu eksistēt, bet arī garīgos impulsus. Šo impulsu ir tik daudz, ka nereti mūsdienu cilvēks tajos apmaldās kā labirintā, jo vairs nejut dabisko saikni ar tiem. Tomēr, ja emocijas uztver kā kaut ko dabai piederīgu, nevis cilvēka samākslotu, tad labirintā parādās Ariades pavediens, kurš rāda ceļu ārā no eju mudžekļa, ko cilvēks ir radījis. Dusmas, bailes un prieks – tās ir tikai dažas no daudzajām sajūtām, ko dzīvē nākas piedzīvot. Kā gan tās iemiesot tēlos un vadīt, lai tās spētu nest labo? Un vai tās vispār ir jāvada, ja daba tās mums ir devusi?

Rrrrrr – spalvu uz skausta sabozis un cauri pierēi uz mums lūkojas vilks, kurš iedzīts stūrī. Tā liesmojošās acis, ja vien spētu, tad pārvērstu ikvienu šķērslī pelnos. Bet pelēcis to nevar. Viņš var izmantot tikai savu aizsargmehānismu – negantās dusmas, kuras viņam dod spēku paveikt neiespējamo. Dusmās viņš spēj uzbrukt, plosīt un pluinīt savu pretinieku, ļauties asinskārei un iecirst nāvējošos ilklus pretinieka kaklā.

Domāju, ka arī es jūtos kā stūrī iedzīts vilks, kad sajūtu šīs postošās jūtas – dusmas. Arī mēs spējam paveikt neiespējamo, kad dusmojamies – aizvainot sev mīļos tuviniekus un draugus, saplosīt sev dārgo jūtas mazos gabaliņos un nogalināt ne tikai fiziski, bet arī garīgi tos, kuri kāda iemesla dēļ kļūst par mūsu dusmu objektu. Tomēr iznākums jebkurā gadījumā ir viens un tas pats – vilka plosītajam upurim paliek rētas uz atlikušo mūžu vai tas iet bojā, bet cilvēka dusmu upurim – garīgās rētas, un „vilks” nogalina savu garīgo draugu, pats palikdams viens. Bet jābūt – kurš pats ir radījis sev sprotu, no kura ceļš ir tikai posta radīšana visapkārt? Protams, „vilks”! Lai arī daba ir sniegusi šīs asinis vārošās emocijas, lai varētu aizstāvēties, tomēr tās ne vienmēr līdz. Ir jāiemācās pieņemt, jāsaprot, ka tās ir daļa no cilvēka emociju gūzmas. Arī vilks ne vienmēr ir dusmīgs – tikai tad, kad tas vajadzīgs, lai izdzīvotu.

Āaaaaa – ausīs kā ar žileti iešņāpj spalgs zaķa spiedziens, kad kāds to notvēris, bet, kad izmucis, tas paslēpjas. Pēc drausmā kļiedziena zaķis pieglauž ausis, pieplok pie pašas zāles un uz brīdi pat pārstāj elpot, sasprindzina visas maņas, lai pārliecinātos par to, ka patiešām izbēdzis mednieka nagiem. Viņa sirds sitas ar gaismas ātrumu un domas šaudās tikpat ātri. Katrs malks gaisa, ko viņš ievelk plaušās, tam šķiet kā pēdīgais, tādēļ garausis cenšas atdzerties atmosfērā esošo skābekli, kas griež plaušās kā ar dunci.

Manuprāt, ikviens savā dzīvē ir izjutis bailes, kad šķiet, ka izproti Einšteina relativitātes teoriju par laiku – viena sekunde dzīves mirkļa šķiet kā bezgalība, kurā pazib visa tava dzīve. Vienalga vai bailes ir no neveiksmīgas uzstāšanās, pazemojuma vai no kādas nezināmas situācijas. Manī vienkārti ieslēdzas šī sajūta, kad sirds sitas ātrāk, domas zib raitāk un rodas vēlme nevis stāties pretī baismu avotam, bet bēgt, jo tas taču ir vieglāk! Tomēr – kādēļ bēgt? Vai tik tiešām šķēršļi dzīvei ir tādēļ, lai pārvērstos par bailīgu „zaķīti”, kurš, pieplacis zālei, gaidīs, kad briesmas paiēs garām? Un kā var zināt, ka Lielais Nezināmais Briesmonis priekšā tik tiešām ir briesmas, nevis Tava Iespēja? Tādēļ – lai arī no zaķa var mācīties izmeklētu piesardzību, mūsdienu pasaulē ar to nepietiek. IR jābūt stāties pretī bailēm, ne tikai bēgt no tām.

Iiiiiii – garajām un slaidajām kājām zibot, krēpēm plīvojot un skaļi zviedzot, pasaulei, pretī auļo liels, stiprs un krāsains zirgs. Tas nepazīst robežu, apstāties neprot un alkst plašuma. Tā bezgala dziļie redzokļi staro priekā par to, ka beidzot ir atbrīvots no cilvēku pasaules iežogojumiem. Vienīgais, ko tam kārojas vēl vairāk par paša brīvību, ir, lai arī citi viņa brāļi tiktu atbrīvoti.

Uzskatu, ka prieks, ja tiktu iemiesots kādā veidolā, tad noteikti

Lauma Kodola 8.klase.

būtu zirgs. Šis brīvību mīlošais gars spēj ne tikai atrast pat drūmāko cilvēku, bet arī likt tam mesties mežonīgā smieklu un prieka skrējienā. Zirgs tomēr ir bara dzīvnieks – un tādēļ ir arī prieks. Tas meklēs kādu domubiedru, ar kuru skriet klajumā un svešajās ārēs, lai justu, kā abu soļi dimd vienā ritmā. Ikkatrs no mums bieži vien alkst dalīties ar prieku, bet to izdarīt ir ļoti grūti. Ne vienmēr apkārtējie saprot prieka radīto dinamisko enerģiju. Tas, kurš vismazāk to spēj aptvert, neredz zirga krāsas. Viņam auļojošais bēris ir liels un lempīgs dzīvnieks, bailīgais zaķis un līksmais zirgs jauc pastāvošo kārtību. Šādos brīžos zirgs dvēselē apstājas. Tas sāk dīžāties uz vietas, izbālēt un gala beigās pārvēršas par dūmiem. Tikai katra paša spēkos ir zirgu savaldīt un ļaut tam skriet uz priekšu, neņemot vērā šķēršļus, kurus tam rada pasaule.

Es priecājos, ka daba man ir devusi šādas emocijas, kuras var būt tik dažādas – no instinktu dzīlēm tik primitīvas, tomēr tās spēj sasniegt cildenā augstumus un dot arī labumu citiem, ne tikai man pašai. Domāju, ka dusmīgais vilks, bailīgais zaķis un līksmais zirgs ir tikai daži no tēliem, kuri var palīdzēt izprast katra sajūtas. Tomēr ar emociju impulsu uzplūdiem ir jāiemācās apieties tā, lai pasaulei sniegtu labo. Tādēļ daba ir sniegusi šīs nenovērtējamās sajūtas – lai katrs iemācītos tās vadīt, tomēr saglabājot saikni ar to.

Marta Suveizda

Kad skolēni skatās teātra izrādes

(no skolēnu recenzijām)

Lauma Kodola 8.klase.

- ✓ Man patika, kā tēloja katrs aktieris, jo katrs notēloja, cik vien labi varēja.
- ✓ Aktieriem un aktierēm tērpi bija izvēlēti ļoti labi, jo visiem šie tērpi piestāvēja.
- ✓ Mūzika lugā bija salikta tajās vietās, kur to vajadzēja.
- ✓ Kad kāds aktieris bija bēdīgāks, mūzika skanēja klusāk un lēnāk.
- ✓ Dekorācijas nebija ne par maz, ne par daudz, tās bija tur, kur tām jābūt. Katra lieta bija izmantota tā, lai var izrādī parādīt.
- ✓ Daži aktieri bija ļoti lokani un dzīvīgi.
- ✓ Aktieri bija smieklīgi, viņu smaidis bija krāšņs.
- ✓ Izrādē dejas man patika tāpēc, ka gribējās dejot līdzī.
- ✓ Dekorācijas man tā patika, ka gribējās pašam kādu uztaisīt.
- ✓ Man patika, kā teātris bija izdekorēts ar dekorācijām.
- ✓ No dekorācijām patika visvairāk koki, kurus varēja pacelt un nolaist.
- ✓ Izcili tēloja tie aktieri, kuri labi kustējās visu izrādes laiku.
- ✓ Izrādē dekorācijas izskatījās pēc īstām dekorācijām.
- ✓ Uz dažiem aktieriem skatoties, man mute palika vaļā.
- ✓ Dažbrīd mūzika bija tāda, ka varēja pat saļekties.
- ✓ Bija aktieri, kuri bija smieklīgi visās daļās.
- ✓ Dekorācijas bija iespaidīgas, jo kustējās viss, kam jākustas.
- ✓ Dekorācijas izskatījās kā īstas, bija novietotas labās vietās.
- ✓ Mūzika bija tik laba, ka dažādi brīdi gribējās dziedāt līdzī.
- ✓ Cik lokanīgi daži aktieri prot izločīties!
- ✓ Laba izdoma bija ielikta mūzikā un deju soļos.
- ✓ Dekorācijas bija ļoti skaistas sanākušas.
- ✓ Daži aktieri tik daudz bija trenējušies, ka pat trikus varēja izpildīt.
- ✓ Teātri man patika tas aktieris, kurš bija tukls un ļoti daudz ēda.
- ✓ Vislabāk man patika tā vieta, kur bucojās.
- ✓ Skatoties izrādī sapratu, ka aktieri savas lomas bija ļoti labi samācījušies.
- ✓ Viena aktrise savu lomu ļoti labi notēloja.
- ✓ Man patika, ka dekorācijas darbojās kā pa īstenību.
- ✓ Man sākumā likās, ka tas, ko redzu, ir nejausi, bet tad sapratu, ka viss iepriekš tā izdomāts.

Mūsu mājdzīvnieki

5. klases skolēnu stāstiņi

Pūka

Pūka ir vienu gadu veca kaķēnīte. Viņa Daugavpilī bija pamesta uz ielas maziņa un neaizsargāta. Es Pūku atradu sludinājumā. Viņa man iepatikās, un mamma piekrita adoptēt. Pūkai ir lielas, zaļas acis un kupla, gara aste. Ir lielas, baltas ūsas, mazs degutiņš, spalva ir gara. Uz muguras ir brūni, melni un balti plankumiņi, ķepiņas ir baltas ar asiem naziņiem. Pūka ir istabas kaķis, kuru laižam uz balkona. Garšo mīkstā barību, katru rītu dodu vitamīnus. Patīk sabiedrība – kur mēs, tur viņa. Mīļākā nodarbe – ķert nakstauriņus. Tā ir viņas rotaļa. Pūkai ir sava gultiņa. No spēļu mantīņām vislabāk patīk neliela, skanoša bumba. Savu kaķēnīti es ļoti mīlu.

Guna Kalniņa

Maksis

Maksis ir trusis, pelēks ar brūnu acu krāsu. Neēd burkānus un pētersīļus, bet labprātīgi barojas ar kāpostu lapām, zemes riekstiem un speciāli paredzēto barību. Tā kā trusis ir gan mans, gan arī manas lielās māsas, tad viņu aizved ar uz Rīgu, kur nevar dzīvot pa āru. Tas viņam rada satraukumu, un, ja tā notiek, tad kriet spalva. Pašreiz Maksim ir 2 gadi. Esmu pamanījis, ka trusim, kā jau alās dzīvojošam, vajadzīgs jumts virs galvas, lai varētu justies drošāk.

Ralfs Bolzams

Čīks

Čīks ir paipala. Es viņu tā nosaucu, jo viņam patīk dziedāt ar šādiem vārdiem! „Čīk, čīrik- čīk- čīk!”

Čīka spalvas ir brūnraibas. Ļoti patīk gulēt un mazgāties. Visvairāk garšo graudi, dzer tikai ūdeni, negaršo maizes drupatas, bet dievina kazu sieru.

Esmu viņu iemācījis lidot. Ļoti priecājas, kad paņem rokās. Abi kopā skatāmies filmas par dzīvniekiem, klausāmies populārākos hītus. Čīka mīļākais hīts ir „I love it”.

Patīk fotografēties. Ir dzimis alpīnists, vienmēr cenšas man uz pleca uzrāpties. Mazais putniņš ir 10 cm garš un 5 cm plats.

Ieva Radzvilaviča

Teira

Teiras mīļākais ēdiens ir kauli un gaļa. Kad ir suņu laiks, tad uzvedas jocīgi, jo ēd sviestu un gul' gultās. Nepatīk troksnis, to novēroju, kad izšāva ar bisi. Viņa uzreiz aizskrēja mežā un ilgi neatgriezās. Teira rej tikai uz veciem cilvēkiem vai tādiem, kas savādāk kustas. Rej arī tad, kad sētā ir ienācis svešs suns un apraud arī mūs.

Viņas hobijs ir arī ķerstīt suņus un kaķus, bet kaķi reizēm viņai pašai sadod pa mīci. Tāda nu ir Teira Olte.

Vits Ādams Olte

Bruno Hercs Kļūdējs Ex Zeļisejvs

Manam bruņurupucim ir 8 gadi, pie mums dzīvo vienu gadu. Tēta māšīca brauca uz ārzemēm un tāpēc atdeva mums. Kad bruņurupuci izņem no akvārija, viņš skrien pa visu istabu. Lien

Patrīcija

Man kaķēnīti atveda Jāņu rītā plkst. 10.00. Viņa bija tik maziņa, kad atvēra somu, kur kaķītis sēdēja. Viņai bija tik skaistas, zilas acis, ka nolēmu saukt viņu par Patrīciju. Tagad, kad Patrīcija ir izaugusi, arī acu krāsa ir mainījusies no zilas uz brūnu. Nu jau Patrīcītei ir 3 gadi un daži mēneši, viņa ir liels nemiera gars. Grib spēlēties, skrāida. Vienā dienā Patrīcija izēda vienu bļodiņu kaķu barības. Tā kā kaķēnītes spalva ir gara un pūkaina, tad nepieciešama īpaša kopšana. Reizi nedēļā viņu vajag izsukāt ar speciālu ķemmi, kas paredzēta kaķīšiem.

Elizabete Evelīna Randere Zirnēklis

Šie zirnēkļi dzīvo Meksikā. Mūsu zirnēklim vēl nevar noteikt dzimumu. Tas ēd mazus circeņus, mušiņas, augot lielāks, ēdīs Madagaskaras prasukas un pat peles. Mūsu zirnēklis ir nomainījis 5 ādas, ar katru nomainīto ādu tas prasa vairāk barības.

Pašreiz zirnēklis dzīvo mazā traukā, kad izaugs lielāks, to varēs pārvietot uz teriāju, kurš piepildīts ar kūdru. Šīs sugas zirnēkļi dzīvo līdz 20 gadiem.

Emīlija Gustīne Zommere

Simba, Kepris un Tobis

Man ir 3 kaķi, kuru vecums ir 9, 7, 5 gadi. Šie kaķi pieder pie eksotiskajiem persiešu kaķiem. Lielāko laiku viņi gul'. Ed sauso barību, kura patstāvīgi ir trauciņos. Pēc tam dzer ūdeni. Spēlējas maz, vislabāk patīk, ja ar viņiem spēlējas cilvēks. Katram ir savs raksturs. Simba ir ļoti nopietns, neatkarīgs kaķis. Viņa noskaņojumu var redzēt pēc acīm. Viņš nav neircāms kaķis. Ja pats atnāk un iekāpj klēpī, tad ir liels pārsteigums.

Kepris ir mīlīgs kaķis. Ļaujās maigumam. Ļoti runātīgs. Tobis uzturas vienā istabā, izdzirdot barības iebēršanas skaņas, skrien uz virtuvi. Patīk gulēt uz muguras, patīk, kad kasa degunu. Mani kaķi ir interesanti, par viņiem var daudz izstāstīt.

Rinalds Žuks

Brencis

Brencis ir piecus gadus vecs kaķis. Viņam ir zaļas acis, pelēka spalva un pelēka aste ar melnu galiņu. Mans kaķis plkst. 15.00 iziet no mājas un atgriežas 18.00. Kad ārā auksti, tad dzīvo pa istabu. Brencis ēd sauso un slapjo barību. Reizēm grib patratot, ir jautrs. Kad kaut ko nedabū, tad kož kājā. Priecājas, kad atnāku no skolas, bet dusmojas, kad suns iet viņam klāt. Brencis ir mans mīļumiņš.

Kristiāna Savicka

Čīka

Manai sunītei Čīkai ir 2 gadi. Viņai ir melna un brūna spalvas krāsa. Čīkai garšo gaļa un desa. Bieži vien iet ārā, reizēm pa nakti trako. Dienā skrāida pa pagalmu un ķer kaķus. Čīkai mīļākā krāsa ir zila, jo, kad parādu zilu mantiņu, viņa lec pāri tai. Čīkai patīk braukt ar mašīnu. Čīka ir ļoti mīļš suns.

Alise Vanaģele

visur, kur var ielīst, nemaz nav tik lēns. Reiz viņu iecēlām gultā, viņš nokrita zemē, sarāvās savās bruņās, bet ātri izlīda ārā. Viņa bruņas ir tumšas un asfīte maza, ir 4 kājas un galva. Miesā ir gaiši zaļa. Nepatīk, ja viņu aiztiek, tad viņš saraujas savās bruņās. Nagi ir gari.

Sanda Leimane

Kaķis

Kaķis ir oranžā krāsā, ķepas ir sārtas un maigas. Acis zaļā krāsā, asfīte kupla un gara. Kažoks ir biezs, tāpēc katru dienu ķemmēju. Garšo kaķu barību, gaļas konservi, desas un kartupeļi. Ir mīrīgs, labs, drosmīgs, paklausīgs un izpalīdzīgs. Viņam ir 10 gadi, mazgājas 3 reizes nedēļā.

Lauris Saulītis

Kaķis

Mana pieredze ar mājdzīvniekiem ir neliela. Vienīgie mājdzīvnieki, kas man ir bijuši, ir zivs Herkules un pele Stjuarts. Abiem pienāca nelaimīgs gals- pele vienreiz izmuka no būra un, cenzdamās to izdarīt atkal un atkal, nositās, bet zivs nomira nezināmā veidā.

Kaķi ieguvu nejausi, jo, pārceļoties uz jaunu dzīvesvietu, mājas saimniece to atstāja mūsu apgādībā.

Kaķis ir vecs, apmēram 3 kg smags, pelēkbrūns, ar zaļganbrūnām acīm. Patīk zvilnēt saulītē, kad ārā sliktis laiks, tad ielaižam iekšā. Garšo viss, kas dodams, it īpaši piens. Barojam ar „Kitekat” barību, un brīnos, kā viņam tā vēl nav apnikusi. Kaķim nepatīk, ja mans mazais brālis jož viņam pakaļ un cenšas noķert aiz astes. Tad parasti kaķis ielec mana tēta skapī. Tur viņš vada dažas minūtes vientuļībā, līdz mamma izbērīnīta izmet kaķi ārā. Varu droši teikt, ka šis ir mīļākais, jaukākais un blusainākais kaķis pasaulē.

Marta Simona Štīla

Mika

Kaķenei Mikai ir gads un seši mēneši. Dzimšanas diena ir 27. aprīlī, bet vārda diena pēc kaķu kalendāra ir 25. martā. Viņa ēd „Whiskas”, „Fiskies”, „Kitekat” un pa retai reizei „Shiba” vai „Gourmet”. Lai Miku palutinātu, pārku viņai saldumus un vitamīnus.

Man Miku uzdāvināja 10. dzimšanas dienā, ieliktu dāvanu maisiņā, ap kaklu bija apsieta sarkana bantīte. Viņa ir melna ar baltu kakliņu un baltām padusēm. Uz muguras ir rudi plankumiņi. Ir gaiši zilas acis. Viņas acis varētu pievilināt visus Ērgļu iedzīvotājus. Kad Mika vēl bija maza, viņa daudz spēlējās. Nevarēju ne pakustināt pirkstiņu, kā viņa bija klāt, koda un skrāpēja. Visu ripināja pa māju, līda puķu podos, visu gāza, leca uz skapjaugās un krāsnsaugšas. Kad septiņu mēnešu vecumā viņu sterilizēja, palika mierīgāka. Tagad vairāk gul', slinki pieceļas, izstaigājas, paēd un atkal iet gulēt. Vakarā iziet savās nakts gaitās pat līdz rītam. Vakarā neliek mieru vardītēm, žēl, bet daudz putniņu palaidne ir noķērusi, mazas pelītes ir mētājušas pa pagalmu- arī tas ir Mikas darbs. Tāda ir mana mīļā Mika!

Kristīne Reinika

Redaktore: Lāsma Hermāne 9. kl.

Skolu literārā avīze 2014. gada augusts

Karstais laiks vidusskolas sporta laukumos nebija nobiedējis patiesos strītbola un sīkmaču cienītājus. Bet vakarā enerģiskie sportotāji un kultūras programmas baudītāji sekoja līdzī mīlestības ligām Ērgļu teātra dziesmu spēlē „Mucenieks un muceniece”, vēlāk visi Ērgļu amatiermākslas kolektīvi dāvāja koncertu „Mana sirds savā sapnī krāsainajā”. Interesanti bija gan klausīties, gan vērot sirsniģi ģimenisko Ilzes un Guntara Velču uzstāšanos, kuru papildināja Ērgļu eksotisko deju dejotāju uzdevumi. Un šajā dienā vienkopus vislielākais dalībnieku skaits, protams, bija zaļumballē, kurā spēlēja „KRAUJAS STORM BAND” (Ira Dūduma & Co). Jāpiebilst, ka abās svētku dienās par viesmākslinieku uzstāšanās finansēšanu rūpes uzņēmās novada pašvaldība.

Svētdien visātrāk - plkst. 5.00 - sacensības sāk makšķernieki, kuru lomī vēlāk tika izmantoti, vārot zivju zupu, ar kuru cienāja visus novada svētku dalībniekus. Šogad zupā varēja ielikt 13,52 kilogramus zivju. Otrs pusdienu ēdiens vienmēr ir bezgala garšīgā putrainu biezputra ar gaļas čurkstiņu mērci. Ne velti upes līkums pie stadiona, kur tiek piedāvātas šīs brīvās pusdienas, jau tautā ieguvusi jaunu nosaukumu - Putras līcis.

Bet estrādē bērnu rītā SIA „Marlīve” izrādē - rotaļu darbnīcā bērniem „Divu zaķu ceļojums uz amatu zemi” visi tika iepazīstināti ar dažāda veida amata prasmēm kā, piemēram, siera siešanu, karošu grebšanu, ķipīšu veidošanu, čību pīšanu u.c. Pēc tam laiks vismazākajiem svētku dalībniekiem.

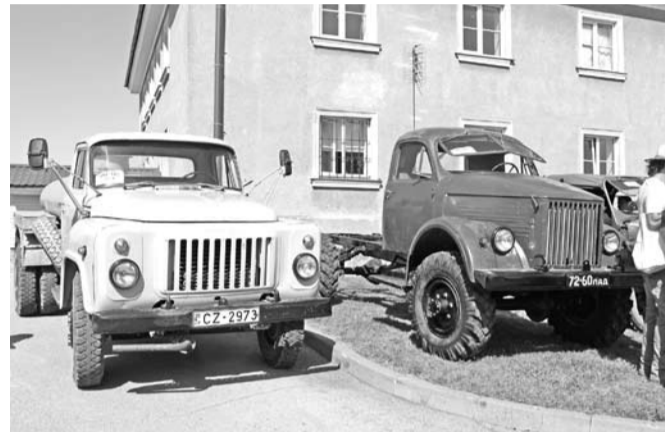
Stāsta Kaiva Bukovska: „Rāpošanas sacensībās tika dots starts topošajām jaunkundzēm un topošajiem spēkavīriem vecumā līdz 1 gadam. Spītējot karstajam laikam un pusdienas miedziņam, mazie rāpotāji un viņu vecāki bija gatavi sacensībās veikt distanci no starta līdz finišam. Visgrūtākais uzdevums, protams, bija sacensību dalībniekiem, taču visuztrauktākie bija dalībnieku vecāki un atbalstītāji, jo viņiem bija jāprot pielietot dažnedažādas vilināšanas metodes, lai dalībnieki pēc iespējas ātrāk nokļūtu finišā. Sīvā 9 dalībnieku konkurencē, distances laikā vēl paspējot papozēt fotogrāfiem, pirmajā trijniekā ierindojās braši zēni - Austris (11 mēn.), Ģirts (9 mēn.), Gabriels (6 mēn.) Kā jau sacensībās, kurās virmo draudzība un prieks, pie balvām tika visi. Ikviens rāpošanas sacensību dalībnieks saņēma 8. Ērgļu novada svētku krekliņu un Ērgļu 1. aptiekas sponsorētu dāvanīņu. Vēlreiz par to paldies Ērgļu 1. aptiekas vadītājam Intai Oltei. Lai mazulīši aug stipri un veseli!”

Jāteic, ka šogad svētkos bija tiešām liela izēšanās, jo arī slimnīcas parkā jeb barona Tranzē muižas parkā mednieku programmā tika piedāvāti ne tikai Minhauzena piedzīvojumu stāsti, profesionālā mednieka Aivara Dundura pieredzes bagātie apgalvojumi par vilku piegaidošanu, mežradznieka Kārļa Jurkovska priekšnesums, Ērgļu dāmu deju grupas „Varbūt” dejotās dejas, bet arī medījumu zupa, kuru vārīja Alla Vaišļa un Aina Braķe (protams, no mūsu pašu mednieku nometnās meža dzīvnieku gaļas), bet Pēteris Gūts deva nogaršot savu īpašo medījuma šašliku un pat dalījās ar recepti un pagatavošanas noslēpumiem. Atkal visdažādākos medību „spēka” dzērienus varēja nobaudīt viņa pagrabīnā, kas tika atklāts pagājušajos novada svētkos. Šogad tam nācās pildīt ar mednieku svētkiem saistītu misiju. Tas taču labi, ka mums ir tagad tāda vieta, kur veidot savu stāstu, stāstīt to citiem un beigu beigās sākt pašiem tam ticēt. Bet šajos svētkos te varēja baudīt gan „Medību rūgtu”, gan „Apsā sīvo”, gan vēl daudzus citus stiprās dziras veidus.

Piedzīvojumu stāsti skanēja arī vēl vienā jaunā pasākumā - Mārča Feldberga organizētajā antīko spēkratu parādē „Senais rats”, kurā redzējām padomju laika auto un citas relikvijas. Bija pavisam 12 spēkrati ar saviem šoferiem. Par sev tīkamāko bija iespēja balsot katram klātesošajam. Kopā tikušas aizpildītas 223 balsojuma anketas. Kā protokols liecina, visvairāk balsu ieguvis Kaspars Bērziņa motocikls *Panonija*, par to nobalsojuši 50 skaftītāji. Uzvarētājs saņēma galveno balvu - „Ratu Rats” kausu. Tika izlozēts arī viens balsootājs - Valdis Pētersons, kas saņēma veicināšanas balvas. Taču katrs no spēkratu īpašniekiem bija pucējis un gatavojis savu braucamo īpaši izrādīšanai. Druvis Ceplītis - *bobiku GAZ- 69*, Aigars Gūts - *72-60 LAD*, Mārcis Feldbergs - *BU 3757 VAZ*, Jānis Gangnuss - *BJ 3686 VAZ*, Jānis Bokta - 1975. izlaiduma gada Vļāģimirec traktoru bija pat noformējis kā kantrī stilā - ar izteiksmīgām acīm, lūpām utt., Valdis Zidavs savu *BN 7296 Moskvīču*, Andis Picka - *BMW*, Normunds Ielejs iedarbinājis *CZ 2973 benzīnvedēju*, Mārtiņš Zariņš - *BL 9483*, Jānis Dinga - *AV 252* un Aigars Bērziņš *GN3744*. Tas bija interesants skats, kad visa šī spēkratu plejāde izbrauca cauri Ērgļiem goda aplī, tā dodama tādu kā startu nākamā gada svētkos šo parādi un skati padarīt vēl skatāmāku un ar vairāk spēkratu modeļiem. Noteikti, ka daudziem Ērgļu novada ļaudīm vēl kaut kur šķūnīšos stāv paslēpies kāds vecs braucamais. Vajag tik uzdrošināties! Nu maisam gals vaļā!

Neiztrūkstoši mūsu svētkos ir sacensības spēkavīriem, ko, kā ierasts, kuplina mūsu stiprinieki - Laimonis Kļaviņš un Sergejs Ļebedevs ar saviem palīgiem, aicinot drosmīgākos un spēcīgākos ērgļeniešus un arī viesus izmēģināt arī savus spēkus. Kad stiprākie noskaidroti, klāt svētku noslēgums ar jautrajām krāsu komandu sacensībām, kurās īpaši labs pēc trim karstajām dienām bija sasaldēto krekliņu uzvilšanas posms ar sacensību veiksminieku apbalvošanu, ar krāsaino balonu palaišanu debesīs. Tās bija sajūtas, kas ļāva priecāties par piepildītajām, krāsainajām dienām.

Šo svētku tapšanā liels paldies tiem, kas dažādā veidā atbalstīja ērgļeniešus, stiprinot ideju, ka mēs spējam sev radīt un izveidot tādu svētku, kas pulcē tuvus un tālus ļaudis, kuriem vienmēr sirdī būs Ērgļi un kuriem ir svarīgi šeit atgriezties.

Tiksimies nākamgad 9. Ērgļu novada svētkos un gaidīsim ciemos arī jūs!

Rakstu rakstīja **Indra Rone**
un ar faktiem papildināja **Sandra Avotiņa**
Ilzes Daugiallo un **Ausekļa Knopes** foto

8. Ērgļu novada svētkos strādāja

Organizatori un sporta veidu tiesneši: Ivars Budze, Ivars Teteris, Toms Rota, Ieva Rota, Laimonis Kļaviņš, Mairis Kļaviņš, Māris Grīnbergs, Andris Džiguns, Ilze Daugiallo, Auseklis Picka, Leonīds Stankēvičs, Pēteris Kārklīšs, Aldis Olte, Iveta Olte, Ēriks Bukovskis, Sandra Konovalova, Māriete Avotiņa, Elīna Svilpe, Dace Svilpe, Kaiva Bukovska, Rita Dudko, Aiga Dombrovska, Dita Guzika, Juris Jakunovs, Andris Stalīdzāns, Maiga Picka, Auseklis Picka, Ilmārs Kaņķelis, Ilona Palsāne, Mārtiņš Palsāns, Inguss Akulovs, Sanita Krodziniņa, Baiba Kaļva, Andris Rudzītis, Indra Rone, Daira Pleša, Maigurs Plešs, Krista Kalniņa, Mārcis Feldbergs, Ilze Feldberga, Sanda Ekerte, Antra Diča- Milne, Andris Milnis, Sandis Leitāns, Arnis Leitāns, Oļegs Jegorskis, Sergejs Vasiljevs, Aigars Bārbals, Nikola Jegorska, Gerda Jegorska, Māris Lupiks, Sergejs Ļebedevs, Liene Bite, Edgars Bauzis, Aigars Gūts, Ivars Tīrzmālis, Jānis Lejiņš, Līga Ezergaile, Aina Braķe ar ģimeni, Armands Cirsis, Zintis Āboliņš Ābols, Alla Vaišļa, Andris Cielēns, Elīna Taškāne, Vizma Veipa, Iveta Pedele, Ivars Mailītis, Inese Mailīte, Dzidra Šreibere, Andris Spaile, Inguna Spaile, Sarmīte Blūma, Baiba Bruņeniece, Valda Griezāne, Normunds Alksnis, Sergejs Bākulis, Iveta Kļaviņa, Ilze Oša, Anita Albrante, Kristis Eiduks, Māris Olte, Uvis Konovalovs, Oskars Vasks, Aigars Ķipēns, Valdis Zirnis, Terēza Kaimiņa, Māriete Taškāne, Antra Grinberga, Inese Maltavniece, Emma Cera, Līga Krasīņa, Daiga Pļaviņa, Justīne Kindzuļe, Guntars Velcis un Ilze Velce, Gunta Bērziņa, Zeltīte Cepurīte, Elvijs Ludboržs, Ervins Salenieks, Andris Džiguns u.c

8. Ērgļu novada svētkus atbalstīja

AS Swedbanka, ELBRA (Atis Koklačovs), SIA AIBI (Artis Ielejs), Ērgļu spēkstacija (Rolands Krastiņš), Ērgļu PSIA „Ērgļu slimnīca” (Aina Braķe), Ērgļu luterāņu draudze (Kaspars Eglītis), Kristīgais nometņu centrs „Ērgļu spārni” (Dmitrijs Bortņikovs un komanda), IK „Ceļotājs” (Svetlana Maija Čeiča), z/s „Margrietīna” (Andris Brižs) Ērgļu 1. aptieka (Inta Olte), SIA „SPK Sprīdītis” (Oļegs Jegorskis), SIA „A.I.I.M.” (Ivars Mailītis), Vasku ģimene, Ivo Solovjevs, Olimpiskā komiteja (Juris Titovs un Mārtiņš Piebalgs), atrakciju parks „Braku takas” (Ilmārs Kaņķelis), Arnis un Sandis Leitāni, Valdis Spaile, Ērgļu vidusskola (Inese Šaudiņa), Ērgļu Profesionālā vidusskola (Andris Spaile), Ērgļu mākslas un mūzikas skola (Iveta Pedele), Aivars Dundurs, Kārlis Jurkovskis, Kaspars Nikolajevs un Oskars Nikolajevs, Liene Gūte, Gita Ābelīņa.

Raksta turpinājums 8. lpp.

SPORTA SACENSĪBU UZVARĒTĀJI:

ZOLES MACĀS (kopējais dalībnieku skaits - 41)

Amatieru grupa

1. Jānis Marga
2. Andris Apinis
3. Pēteris Kokarēvičs
4. Gunta Purviņa
5. Aigars Antēns
6. Nils Sproģis

Zolmaņu grupa

1. Inārs Trops
2. Andris Stalīdzāns
3. Andris Mugurēvičs
4. Ēriks Kallings
5. Jānis Vilcāns
6. Juris Jakunovs

Atrakciju parka "BRAKU TAKAS" rīkotās sacensības DISKU GOLFS (kopējais dalībnieku skaits - 30)

"Amatieru klase" sievietes (AS)

1. Ilze Bičevska
2. Iveta Olte
3. Sarmīte Pumpuce
4. Liene Kukaine

"Amatieru klase" bērni (AB)

1. Marts Bičevskis
2. Druvis Bičevskis
3. Rūdolfs Zosārs
4. Alise Olte
5. Francis Zosārs
6. Anete Bukovska

"Amatieru klase" vīrieši (AV)

1. Arnis Pumpucis
2. Jānis Zosārs
3. Ēriks Bukovskis
4. Jurģis Zosārs
5. Kalvis Māliņš
6. Edgars Akolāns

"Meistaru klase" vīrieši (MV)

1. Aldis Olte
2. Matīss Palsāns
3. Ingus Akulovs

LIDOJOŠO ŠKĪVĪŠU MEŠANA GROZĀ (disku metieni)

(kopējais dalībnieku skaits - 160)

Dāmu konkurencē

1. Renāte Sniķere
2. Karīna Meldere
3. Linda Katlapa

Vīru konkurencē

1. Jānis Zosārs
2. Aldis Olte
3. Kaspars Strazdiņš

Disku metieni bērnu konkurencē

1. Tīna Tīrzmale (6 g.)
2. Evita Zalpētere (6 g.)
2. Estere Jungfermane (6 g.)
3. Madara Knēziņa (5 g.)

STRĪTBOLS

(kopējais dalībnieku skaits - 34)

Dāmu konkurencē

1. Olīta Lūse
- Eva Žilde
- Agate Štīla

2. Ketija Patkovska
- Monta Šmite
- Nikola Jegorska
- Gunta Pūce

3. Klīnta Bičevska
- Madara Zosāre

Karīna Meldere

4. Līva Āboliņa -Ābola
- Linda Katlapa
- Dace Rudzīte
- Vīru konkurencē

1. Niks Nīgalis
- Kristis Krastiņš
- Guntis Pētersons

2. Reinis Braķis
- Jānis Meijs
- Artis Truksnis

3. Kristers Kalniņš
- Pēteris Mačuks
- Viktors Prauliņš

Ērgļu Profesionālās vidusskolas ARBORISTU DARBŅĪCA

Kāpšana kokā (dalībnieku skaits - 64)

Vecuma grupa (7-8 gadi)

1. Elizabete Spaile
2. Roberts Andersons
3. Edgars Priedītis

Vecuma grupa (9-11 gadi)

1. Mareks Kaņķelis
2. Rūdolfs Deguts
3. Gundega Garkalne

Vecuma grupa (12-14 gadi)

1. Francis Zosārs
2. Toms Šlesers
3. Sanda Leimane

UGUNSDZĒSĒJU STAFETE

(dalībnieku skaits -27)

Vīru konkurencē

1. Andis Konovalovs
2. Kalvis Māliņš
3. Maigurs Rudņiks

Dāmu konkurencē

1. Laura Valaine
2. Linda Bēta
3. Ilze Bičevska

BUMBIŅU MEŠANA

(kopējais dalībnieku skaits - 160)

Dāmas

1. Danuta Kiopa
2. Velta Lukstiņa
3. Anita Ločmele

Vīri

1. Andris Vilcāns
2. Andris Purviņš
3. Alvis Jēkabsons

RIEPU MEŠANA (kopējais dalībnieku skaits - 74)

Vīri

1. Vairis Leiboms
2. Raivis Priede
3. Jānis Mačuks

Dāmas

1. Linda Bēta
2. Sintija Māliņa
3. Sandra Feodorova

RIEPAS DZIŠANA AR VESERI (kopējais dalībnieku skaits - 79)

Vīri

1. Jānis Mačuks
2. Andis Konovalovs
3. Edgars Baužis

Dāmas

1. Monta Kravcova
2. Sandra Feodorova
3. Lauma Kodola

SVARA STIEŅA SPIEŠANA

70% no sava personiskā svara uz atkārtojumu skaitu (reizes) (kopējais dalībnieku skaits - 15)

1. Kaspars Kodols
2. Artūrs Kārklīšs
3. Edgars Baužis

SVARA STIEŅA SPIEŠANA

sava personiskā svara uz atkārtojumu skaitu (reizes) (kopējais dalībnieku skaits - 14)

1. Edijs Vasks
2. Jānis Upenieks
3. Pēteris Skuja

SPĒKAVĪRU SACENSĪBAS

(dalībnieku skaits - 16)

Vīru konkurencē

1. Andis Konovalovs un Uvis Konovalovs
2. Jānis Mačuks un Pēteris Mačuks
3. Jānis Purviņš un Mārcis Rudzītis

Dāmu konkurencē

1. Rīta Pučekaite
2. Ludmila Vincuna
3. Gita Pētersone
4. Simona Lazdiņa

KANOE AIRĒŠANA

(kopējais dalībnieku skaits - 51)

Vīri

1. Ivo Konovalovs
2. Ingus Liepiņš
3. Jānis Bokta

Dāmas

1. Jolanta Lapiņa
2. Dagnija Zaretoka
3. Līga Krūze

FUTBOLA SODA SITIENI VĀRTOS

(kopējais dalībnieku skaits - 103)

Vīri

1. Jānis Pļaviņš
2. Andis Konovalovs
3. Jānis Doroško

Dāmas

1. Ilze Bičevska
2. Linda Cielava
3. Līga Krūze

BOULINGS

(kopējais dalībnieku skaits - 87)

Vīri

1. Ivo Konovalovs
2. Mārtiņš Dūdums
3. Niks Jegorskis

Dāmas

1. Iluta Kurzemiece
2. Gundega Ličīte
3. Dace Rudzīte

MAKŠKERĒŠANA

(dalībnieku skaits - 28)

Kopējais loma svars - 13,52 kg

Vīru konkurencē

1. Valdis Barūklis - loma svars 2,590 kg

2. Pēteris Dudkēvičs - loma svars 1,310 kg
3. Kazimirs Anspaks - loma svars 1,210 kg

Lielākā zivs Pēterim Dudkēvičam - 0,840 kg

Dāmu konkurencē

1. Liene Strušeļe - loma svars 0,700 kg
2. Līga Tīrzmale - loma svars 0,570 kg

Bērnu konkurencē

1. Ivars Matīss - 0,110 kg
2. Līva Tīrzmale - 0,07 kg

MINI BIATLONS

(kopējais dalībnieku skaits - 31)

Vīri

1. Jānis Indriksons
2. Kalvis Māliņš
3. Māris Lazdiņš

Dāmas

1. Elīna Svilpe
2. Sintija Māliņa
3. Liene Opincāne

VOLEJBOLS

(dalībnieku skaits - 68)

Vīri

1. Juris Kokarēvičs
- Uldis Leškevičs
- Mārcis Rudzītis

2. Kaspars Krūze
- Jānis Šatrovskis
- Pēteris Kaufmanis

Dāmas

1. Gunta Pūce
- Sarmīte Pumpuce
- Ilze Bičevska
- Kristiāna Kalve

2. Līva Āboliņa- Ābola
- Guna Pētersone
- Maija Knēziņa
- Rīta Pučekaite

3. Laura Auguste
- Rendija Misus
- Aīga Dombrovska
- Madara Zosāre

Vīri 40+

1. Ēriks Bukovskis
- Māris belorags
- Gunārs Jurkovskis

2. Andris Stalīdzāns
- Aldis Olte
- Jānis Feodorovs

3. Edgars Rudzītis
- Ivo Solovjovs
- Raimonds Mileško

ORIENTĒŠANĀS

(kopējais dalībnieku skaits -31)

Bērni (līdz 10g.)

1. Mārcis Graudums
2. Druvis Bičevskis
3. Anete Strauta
4. Alise Kauliņa
5. Valters Derkins
6. Elza Koklačova

7. Katrīna Rešņa
8. Enija Jungfermane
9. Alise Olte
10. Anete Bukovska
11. Elīna Kauliņa

Zēni (līdz 15 g.)

1. Arvis Zeibots
2. Rūdolfs Zosārs
3. Marts Bičevskis

Meitenes (līdz 15 g.)

1. Līva Dāve

Vīri

1. Kalvis Māliņš
2. Jānis Rešņa
3. Ivo Konovalovs

Dāmas

1. Elīna Svilpe
2. Paula Lazdiņa
3. Evija Dāve
4. Ieva Niedra

Vīri (vīrs 40 g.)

1. Aldis Olte
2. Ēriks Bukovskais
3. Artis Dāvis
4. Māris Lazdiņš
5. Jānis Zosārs
6. Valdis Groza
7. Atis Koklačovs

Dāmas (vīrs 40 g.)

1. Spodra Švarca
- Bērnu orientēšanās pastaigā**
pedalējās 57 dalībnieki

VELOSACENSĪBAS

(kopējais dalībnieku skaits - 15)

Zēni (no 5 līdz 7 g.)

1. Markuss Ozolzīle
2. Gustavs Dūdums
3. Eduards Bukovskis

Meitenes (no 5 līdz 7g.)

1. Monta Ozolzīle
2. Paula Konovalova

Zēni (no 9 līdz 12 g.)

1. Ralfs Paliepa
2. Edgars Priedītis
3. Roberts Andersons

Meitenes (no 9 līdz 12 g.)

1. Enija Jungfermane

Meitenes (no 13 līdz 16 g.)

1. Monta Masaļska

Vīrieši (no 17 un vecāki)

1. Ēriks Bisters

VELO STAFETE

bez laika kontroles pašiem mazākajiem (dalībnieku kopējais skaits - 12)

VELO FOTO ORIENTĒŠANĀS

(dalībnieku kopējais skaits - 14)

Ģimeņu komandu konkurencē

1. Ēriks Bisters
- Artūrs Vaniņš
- Guntis Vaniņš

2. Gotfrīds Jungfermanis
- Rīta Jungfermane
- Enija Jungfermane

3. Inese Jēriņa
- Raivo Milnis
- Ieva Milne

Pieaugušo konkurencē

1. Emma Cera
- Baiba Kaļva
- Arvis Zeibots

Vislatvijas vĕjaviĕĕu salidojums

„Zeme, kur piedzimst Latvijas vĕji
Un aiznes cilvĕku sapņus tāltālu pasaulĕ,
Zeme, kur kalnu un pakalnu koki
Auj ieleju miglu sev kājās,
Kur, uzkāpjot Kapkalna plecos,
Var sveicienus nodot Piebalgas zilajiem siliem,
Jumurdai, Ērgļiem un Vestienas ezeru acīm;
Kur pretī māj Bākūzkalns sakot:
„ Vĕjava, vĕjzeme, mūžīgi būs,
Un laiku pa laikam kāds bērniĕbas kamolu attīs,
Kāds senajai jaunībai apmulsis raudzīsies acīs,
Un mūžgala sapņos cits atkal un atkal
Kāps tavos kalnos, kur piedzimst
Visas Latvijas vĕji...”

Mārīte Fiļova (Vāvere)

2014. gada 26. jūlijā Vĕjavas brīvo vĕju apskautie pakalni aicināja savus ļaudis uz sengaidītu satikĕanos - salidojumu. Šajā dienā Vĕjavas kapsētiņā arī kapusvētki. Pĕc piemiņas brīža kapu kalniņā, kuru vadīja vārda meistarĕ Rudīte Priķule un Pĕtera Leiboma pūtĕju kvartets, visi pulcĕjamiĕs Vĕjavas krustcelĕs, lai ar goda un cieņas apliecinājumiem atklātu Vĕjavas Vietakmeni. Simboliski ŕis pelĕkais laukakmens atrodas pirmās Latvijas laika Vĕjavas pagasta notikumu liecinieĕu ĕķu tuvumā. Laukakmeni izcĕla saulītĕ vĕjaviĕĕi Gunārs Ūdris un Reimars Rubenis, pie akmens aug Gunāra Ūdra dĕstītie ozoli, Vĕjavas vārdu akmeņi iekala vĕjavietis Spodris Rubenis, par Vietakmens krāšņo puķu rotu parūpĕjās vĕjaviete Maruta Vītoļiņa ar savu ĕimēnīti. Mani iepriecina ŕis vĕjavieĕu paŕiniciatīva un nesavtīgā rosiĕšanās savas dzimtās Vĕjavas loloĕšanā un sargāšanā. Vietakmens atklāšanas brīdī Jumurdas pagasta sievieĕu vokālais ansamblis „Ievziedi”, vadītāja Ieva Vilnīte, dziedāja ar dzejnieces Ilzes Kalnāres vārdiem komponĕtās dziesmas „Piebaldzietes precinieĕs”, „Manai vīramātei”, „Mājas.” Latvijai nozīmīgas melodijas atskaņoja Pĕtera Leiboma pūtĕju kvartets. Ar uzmundrinājuma un laba vĕlĕjuma vārdiem vĕjavieĕus uzrunāja Ērgļu novada domes priekšsĕdĕtājs Guntars Velcis.

Tālākajā pasākuma norisĕ Jumurdas pagasta sievieĕu vokālais ansamblis „Ievziedi” visus salidojuma dalībniekus aicināja uz vĕjaini aizraujoĕu muzikālu braucienu pa Vĕjavas galveno ceļu Ērgļi - Jumurda - Vĕjava. Visi brauciena dalībnieĕi satikās Vĕjavas „Kalna Lāci” plaviņā, vietā, kur atradās Vĕjavas skolas ĕķa. Muzikālā brauciena laikā salidojuma dalībnieĕi varĕja ĕūt informāciju par ŕodienas vĕjavieĕu nodarbĕm un dzīves norisĕm, kā arī uz mirkli apstāties un paviesoties galvenajās Vĕjavas pieturvietās, vĕjavieĕu viensĕtās, kā uzmundrinājums katram pieturas punktam izskanĕja ansambļa izpildīta dziesma. Muzikālā uzveduma scenārija autore mūsu pagasta kultūras darba

organizatore Inita Lapsa. Paldies Initai! Uzvedums sniedza iepriecinājuma un savīļņojuma mirkļus. Līdztekus koncertam salidojuma dalībnieĕi varĕja aplūkot Jumurdas bibliotĕkas vadītājas Velgas Birkenĕsteines veidotu izstādi. Izstādei eksponātus - fotogrāfijas, materiālus no vēstulĕm, dienasgrāmatām, dokumentiem, kuros atspoguļojas Vĕjavas dzīve un cilvĕki laikmetu grieĕos, iesniedza Vĕjavas ļaudis. Bibliotĕkāres Velgas rīcībā nonākuĕi daudzi interesanti materiāli, stāstījumi, atmiņas, kurās dalījās patriotiskie vĕjavieĕi. Patīkami vērot Vĕjavas puses ļaužu godbijību pret savu dzimto pusi, savu dzimtu vērtību apzināšanu. Lai arī kurā Latvijas pusĕ atrastos vai dzīvotu Vĕjavas pakalnos izauklĕtais cilvĕkbērns, savas dzimtās puses mīlestība ir sirds siltākajā pusĕ.

Salidojuma dalībniekus patīkami pārstĕidza vĕjavietes Izoldes Pĕtersones sagatavotais fragments no izrādes „Skroderdienas Silmaĕos”, cilvĕcisko attieĕību modeļus izspĕlĕja vĕjavieĕi Izolde Pĕtersone, Aiga Krūmiņa, Valdis Fiļovs. Spoži, talantīgi aktieri, bravo! Par atrakcijām un joku spēlĕm parūpĕjās vĕjaviete Mārīte Fiļova, dalībnieku priekam, draiskumam sasniedzot augstāko Vĕjavas pauguru virsotnes. Dvēseliski latvisko sentimentu, caurvītu ar romantisko reālismu, sniedza skanīgi dziedoĕais duets Elita Ūdre un Zigismunds Bĕrĕkalns. Patiesi dvĕseliska zaļumballe mūsu Vĕjavai! Dziesmas, dejas, spēles, rotaļas, satikšanās prieks, atmiņas, pateicības vārdi - Vĕjava rotājās vasaras saulītĕ un savu ļaužu kopībā!

Lai salidojums notiktu, lai ar prieku un godu sagaidītu viesus, krietni un sirdsnīgi bija jāpastrādā paĕiem vĕjavieĕim. Paldies par atsaucību, par sirdsdegsmi par savu Vĕjavu, par rosiĕm un patiesi vērtīgo darbu Gunāram Ūdrim un Birutai Plĕģerei, Reimaram Rubenim un Spodrim Rubenim, Oskaram Buķelim, Marutai Vītoļiņai, Vilim Tipainim, Solvitai Apinei, Melitai Lielupei. Paldies, mīļie, par jūsu mīlestības pilnajiem darbiem Vĕjavai par godu! Paldies skanīgajām un uzticīgajām Jumurdas pagasta sievieĕu vokālā ansambļa „Ievziedi” meitenĕm - Ērikai, Initai, Maijai, Sarmītei, Ieviņai! Paldies Jumurdas pagasta kultūras darba organizĕtājai Initai Lapsai un viņas ĕimenes vīrieĕiem - Marekam, Intaram, Emīlam, jo Lapsu ĕimenes sirds dāsnums, cilvĕciskums, atbalsts ir vērtība ar lielo burtu! Paldies Jumurdas bibliotĕkas vadītājai Velgai Birkenĕsteinei par Vĕjavas vēsturisko vērtību apzināšanu! Paldies par atsaucību un atbalstu Pĕterim Leibomam un viņa pūtĕju kvartetam, Elitai Ūdrei un Zigismundam Bĕrĕkalnam, Guntaram Masaļskim un Rolandam Gadiĕskim, paldies Inesei Koklaĕovai par gardo maizīti, paldies Jumurdas bērnu un jaunieĕu apvienībai „JUMaliņa” par tĕjas dāvanijām! Paldies Ērgļu novada pašvaldībai par finansiālu atbalstu, paldies pašvaldības vadītājam Guntaram Velcim par sapratni! Paldies visiem, visiem, kas ar sirdi un gaiĕām domām bija, ir un būs par Vĕjavu!

Ar gaiĕu gandarījumu un prieku par notikuĕo Vĕjavas salidojumu - Agita Opincāne
Initas Lapsas foto

Sadraudzības pĕcpusdienā „Kopā jautrāk” bērniem un jaunieĕiem Ērgļu novadā

Vasara jau lĕnām auj savas ziedu kurpes, lai dotos pelnītā atvaļinājumā, bet bērni un jaunieĕi pārcilā savas skolas somas, lai postos skolas gaitām. Ŗovasar man bija izdevība piedalīties divos sadraudzības pasākumos bērniem un jaunieĕiem. 21. jūlijā ciemojamies Sausnĕjas pagasta Sidrabiņos, savukārt 8. augustā bērnu un jaunieĕu neformālā interĕsu grupa „JUMaliņa” organizĕja Sadraudzības pĕcpusdienu-2 Jumurdā. Man prieks par radoĕajiem un aktīvajiem jaunieĕiem Sidrabiņos! Pārdomātas orientĕĕšanās sacensības ar iespĕju iepazīt Sidrabiņu centru, volejbola draudzības maĕi un vīzijas par to, ko gribas darīt nākotnĕ. Tas viss, pateicoties paĕu aktivitātei un darboĕšanās priekam! Paldies par laipno uzņemšanu Ēimenes atbalsta centra ”Ziļuks” direktorei Rudītei Zeifertei un aktīvajiem centriņa jaunieĕiem, paldies Kristiānai Kristai Kļaviņai un viņas komandai par sagatavotajām aktivitātĕm visas dienas garumā!

Sadraudzības pasākums Jumurdā.

Ŗti ciemošanās bija kā labs ierosinājums veidot pasākuma turpinājumu Jumurdā. Interĕsu grupa „JUMaliņa” aicināja draudzĕties vietĕjos bērnu un jaunieĕus, gan jauniegūtus draugus no Sidrabiņiem, lai iepazīstinātu ar sava pagasta administratīvo ĕķu, savu darbību ārstniecības augu vākšanā, izmĕģinātu spēkus dambretes turnīrā, izstaigātu kurjerbibliotĕkas marĕrutu, iepazītu brīvā laika pavadīšanas istabas piedāvājumu, izbaudītu peldĕšanās priekus Jumurdas ezerā, iepazītu lauku viesnīcas „Jumurdas muiža” teritoriju un saspĕlētos draudzības spēles volejbolā. Kā atzina paĕi jaunieĕi dienas noslĕguma aplī - diena bija izdevusies! Paldies „JUMaliņas” jaunieĕiem Emīlam Lapsam, Klintai Zeifertei un ĪPAŖI Madarai Salnītei par ieguldīto darbu dienas veiksmīgām un interesantām iznākumiem! Paldies VISIEM aktīvajiem pasākuma dalībnieĕiem un ĪPAŖI ciemiņiem no Sidrabiņiem Rudĕtes Zeifertes vadībā! Paldies Intaram Lapsam par muzikālo noformĕjumu! Paldies par gardajām pusdienām Stellai Rutkai, paldies par pusdienu transportĕšanu Agitai Opincānei un paldies par palīdzību pie galda klāšanas Dainai Smeilei!

Tuvojas skolas laiks, kad atkal satiksies klasesbiedri, skolasbiedri, solabiedri, draugi un dalīsies savos vasaras piedzīvojumos, darbos un nedarbos, kas paveikti, priekos un nopeldĕtajos kilometros. Lai jums visiem veiksmīgs un izdevies nākamais mācību gads!

Lai turpinās Sadraudzības pasākuma iedibinātās tradīcijas!

Inita Lapsa, kultūras pasākumu organizatore, projektu speciāliste, „JUMaliņa” koordinatore
Klīntas Zeifertes foto

Bĕrnības un pasaku svĕtkos

Sniedz roku, mans bērniņ, un iesim -
mums mĕnĕstiņš sudrabā spīd,
mĕs tavu laimīti liesim, tā sudraba biķerī...”

12. jūlijā Brakos jau astoto reizi svinĕjām Bĕrnības un pasaku svĕtkus. Rīgas Leļļu teātra aktieri Dzintra Duka - Maisaka un komponists Māris Podnieks kopā ar leļļĕm izstāstīja, izdziedāja, izdejoja un izrādīja pasaku par īstenību ”MĕS PAŖI, KAIMIŅI UN SUNS, UN APKĀRT JĀNUGUNS!”. Mazajiem gaviļnieĕiem katram bija savs uzdevums, ko uzdeva suns, kaķis, gailis un varde. Bet visvairāk bija jāzina un jāprot tiem, kuri ŕajos svĕtkos tapa par mazo gaviļnieku kŕmām. Tā ŕogad par Krīstera Tomasa Kaimiņa krustvecāĕiem kļuva Ieva Lazdiņa un Pĕteris Ozols, par Madaras Riekstiņas kŕmām apsolījās būt Aļona Vasiļjeva un Ivo Silmanoviĕs, Robertam Riekstiņam - Ingūna Riekstiņa un Raitis Riekstiņš, bet savukārt Gundegai Beķerei - Maruta Kalniņa un Agris Kalniņš Tāpat viņi uzpĕmās krustvecāku lomu arī Edmundam Beķerim, Alberts Kalniņš iemantoja sev krustmāti Guntu Kalniņu, bet Linards Kalniņš - kŕmu godā iecĕla Gunitu un Mārtiņu Beķerus. Par Valtera Kalniņa kŕmām apsolījās būt Ilze un Jānis Kalniņi. Rinalds Kalniņš turpmāk padomu prasīt varĕs arī saviem krustvecāĕiem - Initai un Jānim Kalniņiem. Krīsterv Purviņš ŕajos svĕtkos arī izvēlĕjās savus krustvecākus - Sintiju Dzerkali un Gati Manfeldu. Patricījai Mamis par krustvecāĕiem piekrita būt Ilonda Dzerkale un Ilmārs Purviņš, bet Tinai Dzerkalei - Gatis Purviņš un Rŕta Chepanone. Svĕtkus krāšņākus veidoja mazie deĕotāji Antras Grinbergas vadībā, kas aicināja gaviļniekus arī uz

kopīgu rotaļu. Ŗie svĕtki ir brīnumjauki. Tāpĕc liela pateicība Braku ļaudīm par palīdzību svĕtku organizĕšanā un veiksmīgā norisĕ. Par svĕtku finansiālo nodroĕinājumu jāpateicas Ērgļu novada pašvaldībai un gaviļnieku vecāĕiem. Katrs gaviļnieĕs arī ŕogad tika pie jaukās grāmatīņas „Nāc Brakos!”, par ko liels paldies biedrības „R. Blaumaņa kultŕvēsturiskais mantojums” vadītājai Zintai Saulītei. Prieks, ka svĕtki izdevusies un bērnu un vecāku acīs ir gandarījums, jo, kā zināms, bērniem svĕtku nekad nav par daudz. Lai dzīvo svĕtki!

Sandra Avotiņa,
Ērgļu novada pašvaldības speciāliste, kultūras darba organizatore
Zintas Saulītes foto

Marijas diena Sausnĕjā

Brīdis pirms doĕšanās pie Marijas Ŗmites.

19. jūlijā Sausnĕjas „Līdumos” notika Marijas dienai veltīta tematiska pĕcpusdiens. Atcerĕjamiĕs skolotāju, vēsturnieĕi, novadnieĕi Mariju Ŗmiti un Marijas, kuras dzīvo vai dzīvoja mūsu pagastā. Izrādās, ka iepriekĕĕajā gadsimtā vārds Marija Sausnĕjas pagastā bijis visai iecienīts. Ŗis personvārds ticis dots 29 meitenĕm. Dzirdot nosauktos vārdus, uzvārdus, dzimšanas gadus un mājasvārdus, atcerĕjamiĕs Sausnĕjas pagasta Marijas. Tika stāstīti gan nopietni, gan skumji, gan komiski atgadījumi saistībā ar ŕiem cilvĕkiem. Apciemojām Mariju Ŗmiti viņas atdusas vietā Sausnĕjas kapsĕtā, nolikām ziedus, aizdedzām sveces, ŕo godinājumu attiecinot uz visām viņsaulĕ aizgājuĕajām Marijām. Patlaban Sausnĕjas pagastā dzīvo divas Marijas. Ŗĕl, bet ŕo senatnīgo, skaisto vārdu mūsu pagasta jaunie vecāĕi jaundzimuĕajām meitām neizvēlas.

Ilgas Kronites, pasākuma dalībnieces, teksts un foto

Amerikāņu desants Ērgļu novadā

Vasara ir brīnišķīgs laiks, lai ļautu sev un citiem izmēģināt jaunas lietas un ievirzīt idejas jaunā gultnē. Mans klusais uzdevums vienmēr bijis parādīt, ka Ērgļu novads ir skaists, tajā dzīvo čakli ļaudis un mums ir bagāta vēsture.

Jau pāris gadus galvā brieda ideja par skolēnu nometni kaut kur Ērgļu apkārtnē. "Ērgļu spēnu" sekmīgā darbošanās parādīja, ka ir gudri izglītēt jauniešus vasaras nometnēs. Spriežot pēc saviem bērniem, kļuva skaidrs, kādas svarīgas iemaņas skola nevar iedot, tādēļ ģimenē nolēmām rīkot testa nometni "Četras dienas pēc tēta prāta".

Lielākā daļa nometnes dalībnieku bija no dažādām Latvijas vietām, divi bija no Amerikas. Kad bija skaidrs par dalībnieku skaitu, pie ielūgumiem tika arī septiņi ērgļnieši.

Lai jums rastos aptuvens priekšstats par to, kas tur notika, nosaukšu galvenos pasākumus un pasniedzējus. Raimonds Dombrovskis no Jaunpiebalgas stāstīja par drošību uz ūdens un mācīja laivošanas pamatus, Jānis Kļaviņš trenēja šaušanā mērķi ar loku, es stāstīju par zivīm, upi un tās veselību saistībā ar cilvēku darbībām, bet „saldajā ēdienā” bija amerikāņu jūras kājnieku viesošāns.

Ir interesanti tepat savā plāviņā redzēt vīrus ar kauju pieredzi Irākā, Panamā, Afganistānā, runāties un uzzināt, ka ārpus dienesta viņiem ir ģimenes, kuras satiek tikai pa retam, bet darbs ir darbs un ar to jāreķinās.

Karavīri parādīja jauniešiem savu ekipējumu, paskaidroja, kas tajā ir un kādiem mērķiem tas paredzēts, dalījās pieredzē interesantos fiziskos vingrinājumos un beigās uzciņāja visus ar militārajām pusdienām, kādas karavīri bauda kaujas uzdevumu apstākļos. Vai bērniem patika? Lieks jautājums. Sajūsmā bija pat vislielākie karu kritizētāji. Iespējams tāpēc, ka gaidīja kaujas mašīnas, bet iepazīs ar cilvēkiem no otras zemeslodes puses.

Preī amerikāņi saņēma sirsniņu, "Kores" lauka pusdienas un mazu lekciju par nacionālo partizānu aktivitātēm mūsu novadā pēc

II pasaules kara. Par Plaudī, Sestuļa karotājiem un Baltklāvu saimniekiem.

Šī vasara beidzas, un man jau ir radušās jaunas atziņas par to, kādas aktivitātes iespējamas mūsu novadā arī bez amerikāņu desantnieku izsēdināšanas.

Māris Olte

Foto no Māra Oltes personīgā arhīva

Suminājums jubilārei

Latvijas Daugavas Vanagu Ērgļu nodaļa sirsniņi sveic savu biedri **Olgu Ivanovu** dzīves 90. jubilejā un vēl viņai daudz baltu dieniņu.

Olga Ivanova (Nasedkina) dzīvo Ērgļos no 1955. gada. Strādājusi uzņēmumā „Somdāris”. Dzimusi Smolenskas apgabalā 1924. gadā garīdznieka ģimenē. 1930. gadā pēc tēva aresta māte ar pieciem bērniem palika uz ielas, jo māja tika nacionalizēta. Mantas pārdotas ūtrupē. Ģimene ieskaitīta kulakos, būtbā atstāta likteņa un citu līdzilvēku zēlastības varā. Ģimene dzīvoja, kur gadījās, jo paziņas baidījās viņus pieņemt un palīdzēt. Tēvs bija aizsūtīts uz Maskavu būvēt metro, vēlāk nošauts bez tiesas un sprieduma. Olga ir izgājusi visu Staļina režīma Golgātas ceļu. Liktenis viņu atveda uz Ērgļiem, kad bija precējusies ar tāda paša likteņa piemeklētu bēdubrāli kā pati - Ivanu Ivanovu no Preiļu rajona Lipušķiem. Pēc izsūtījuma nevienam no viņiem nebija ļauts atgriezties dzimtajā pusē.

Patlaban Olgas kundze dzīvo viena Ērgļos. Vīrs nesen miris. Meita jau ilgu laiku dzīvo un strādā Maskavā, dēls - Valmierā. Olga ir ļoti labestīga un sirsniņa, viņa pieņem dzīvi un cilvēkus tāds, kādi tie ir.

A. Kuzinas teksts un foto

Griezes, alpakas un strādīgs angļu pāris

Lai atrastu uzņēmīgus un centīgus cilvēkus, nemaz nav jālūkojas uz citiem novadiem, bet gan savs skats jāvērs uz to, kas atrodas vistuvāk - saviem kaimiņiem. Manā gadījumā vienkārši bija jāpaskatās pāri ceļam, lai sastaptu divus strādīgus angļus, kuri Ērgļu pagastā cītīgi apstrādā savu 12,9 ha lielo zemes gabaliņu ar īsti latvisku un poētisku nosaukumu – „Griezītes”, lai ziemā ar sienu apgādātu eksotiskos un neparastos dzīvniekus - alpakas. Šajā saimniecībā uzzinu, ka alpakas ir radniecīgas kamieļu dzimtas pārstāvjiem un to cilmes vieta ir Dienvidamerika, kur tās galvenokārt sastopamas Peru un Bolīvijā. Tur šos neparastos lopiņus galvenokārt izmanto un selekcionē vilnas ieguvei. Iegūtā alpu vilna ir smalkāka, kādu iespējams iegūt no domesticētiem mājdzīvniekiem, bez tam tā valkātāja sasilta labāk nekā aitu vilna, kā arī tā ir izturīgāka. Un tāpat noskaidrosim, kas kopīgs diviem angļiem Ienam un Džoanai Storijiem ar Latviju un bariņu alpaku?

Laikā, kad daudzi latvieši laimes meklējumus devās uz Angliju, jūs izvēlējāties darīt pretējo - pamest dzimto Šefildas pilsētu Anglijā, lai brauktu uz Latviju un apmestos uz dzīvi Ērgļos. Kas jūs pamudināja šādām pārmaiņām dzīvē?

Džoana Storijs: „Šāda pārmaiņa nenotika pēkšņi, bet gan pamazām. Mūsu bērni regulāri piedalījās vasaras nometnēs, un viena nometne 2000. gadā notika Latvijā. Bērniem te ļoti patika, tādēļ nolēmām šo valsti apmeklēt biežāk. Mūs uzreiz savaldzināja apbrīnojamā Latvijas daba, kuru nav iespējams aprakstīt vārdos - brīnišķīgā fauna un flora ir īsta dāvana ikvienam tūristam, kas alkst pēc kaut kā cilvēku nepārveidota. Tā pamazām Latviju iepazīnām arvien vairāk, ieguvām daudz jaunu draugu, un 2008. gadā viens no latviešu draugiem mums piedāvāja parūpēties par zemi, kā arī vēlāk to iegādāties. Nu, būdami pilnvērtīgi saimniecības „Griezītes” īpašnieki, par to esam ļoti priecīgi. Starp citu, nosaukums nav izvēlēts tāpat vien - griežu aizsardzība ir viena no mūsu saimniecības prioritātēm, jo cenšamies šos putnus aizsargāt. Citur pasaulē griezes cilvēku intensīvās lauksaimnieciskās darbības dēļ vairs nav sastopamas. Mēs darām visu, lai griezes būtu sastopamas arī pēc 30 gadiem.”

Vai pirms apmešanās uz dzīvi Latvijā esat mēģinājuši dzīvot arī kaut kur citviet pasaulē?

Iens Storijs: „Jā, esam mēģinājuši iedzīvoties arī Dānijā, kādu laiku dzīvojam arī Amerikā Kolorādo štatā. Tomēr pati īstākā māju sajūta mūs pārņēma šeit - Latvijā, Ērgļos. Nekur citur nav tik daudz sirsniņu un izpalīdzīgu cilvēku kā te. Viņi ir ļoti iecietīgi arī pret to, ka mēs joprojām nerunājam latviski, kaut gan Ērgļos dzīvojam jau 6 gadus.”

Preījē citiem ārzemju ieceļotājiem jūs nolēmat, ka nedzīvosiet lielpilsētā, lai baudītu

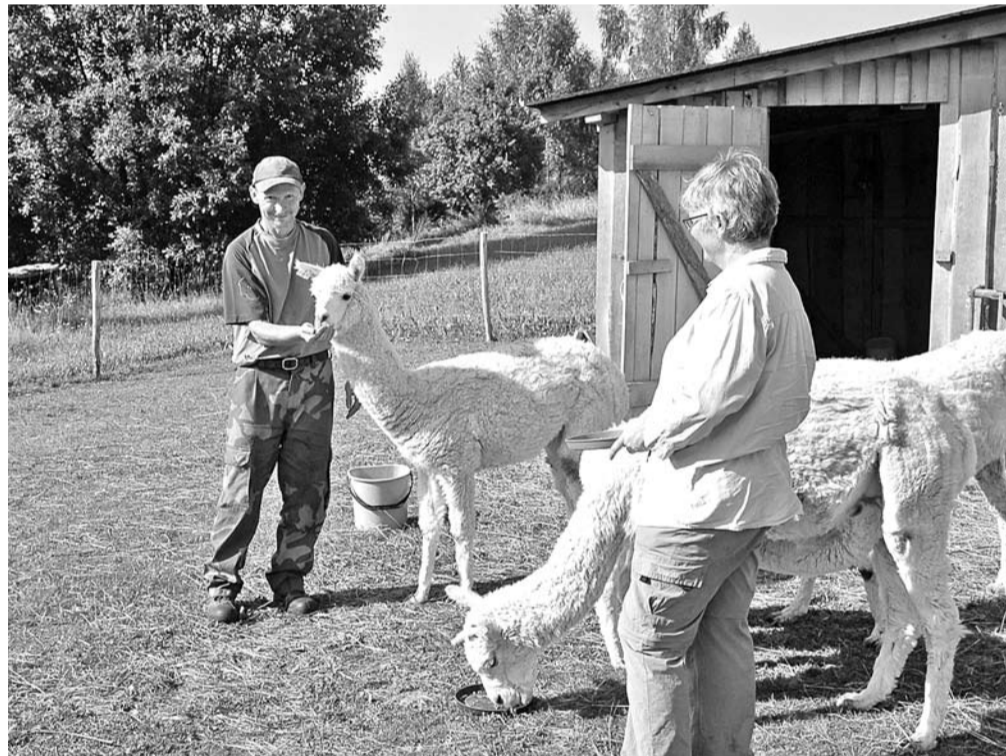
ērtības, bet gan pārcelsieties uz laukiem, tādēļ iegādājāties nekoptu zemi aptuveni 6 km attālumā no Ērgļiem. Kādi bija galvenie vadmotīvi šādam lēmumam?

Dž. S.: „Pirmkārt, mūs saistīja Latvijas daba un plašās iespējas, kas pavēras, ja kaut ko mēģina uzsākt. Pilsētā kaut ko šādu veikt nav iespējams. Otrkārt, saimniecībā „Griezītes” es varēju papildināt savu pētījumu par mežacūku postījumiem Latvijā, kuru pabeidzu 2012. gadā. Bez tam tagad kandidēju uz doktora grādu Igaunijas Dabaszinātņu universitātē Tartu. Mans pašreizējais pētījums ir saistīts ar Latvijas un Igaunijas lauku attīstību, tas jāpabeidz un jānodod 2017. gadā, un arī šajā pētījumā esmu iekļāvusi savu saimniecību.”

I. S.: „Domāju, ka mans galvenais vadmotīvs bija sajūta, ka esmu atradis savu aizraušanos. Šajā saimniecībā es jūtos kā zivs ūdenī, un šī sajūta mani pārņēma jau tad, kad mūs palīdzēja parūpēties par zemi. Lai arī mana augstākā izglītība ir bakalaura grāds cilvēka fizioloģijā, kuru ieguvu Šefildas universitātē, mani tomēr vairāk priecē darbošanās, kura saistīta ar saimniecības attīstību. Anglijā šādas iespējas man nekad nebūtu. Daudzi angļi ir pat aizmirsuši, kā jāaudzē dārzeņi, augļi, kā jāvēc ogas un sēnes! Latvijā tas viss nav aizmirsts, konservu gatavošanai un mazdārziņiem vēl aizvien ir liela nozīme latviešu dzīvē. Tādēļ esmu laimīgs, ka nolēmu kopā ar sievu strādāt šeit, jo nevēlos tikai patērēt veikalā nopērkamo, bet izaudzēt kaut ko savu.”

Kādēļ izvēlējāties nodarboties ar šādu neparastu lauksaimniecības veidu - alpaku audzēšanu, nevis ar kaut ko raksturīgu Latvijai, piemēram, ar aitkopību vai kādu citu tipisku saimniecības formu?

Dž. S.: „Visi sākas ar braucienu uz Austrāliju 2011. gadā, kad mūsu meita Emma gatavojās kāzām. Kādā no mazajiem austrāliešu veikaliniem es pamanīju izstrādājumus, kuri bija pagatavoti no alpaku vilnas. Tie bija ļoti skaisti un neiedomājami smalki un kvalitatīvi. Tā kā viesojāties šajā valstī, mums ienāca prātā, ka varētu apciemot arī netālu esošo alpaku audzētavu, lai uzzinātu par šādas vilnas ieguvei ko vairāk. Mēs abi ar vīru ieradāmies pie alpaku audzētājas un noskaidrojām, ka alpakas ir iespējams audzēt arī Ziemeļeiropā, jo to dzimtene ir Andu kalni Dienvidamerikā. Mēs uzreiz iemīļojām šos dzīvniekus un, ieradusies Latvijā, nolēmām, ka esam gatavi mēģināt kaut ko jaunu - alpaku audzēšanu. Noskaidrojām, ka Zviedrijā ir plaša alpaku audzētava, no kurienes arī sākotnēji atgādājam trīs tēviņus - Tellusu, Herkulesu, Tjurbonu, pēc tam arī pārējās māfites tika piepulcinātas baram - Veronika, Sniegkupena, Estella un pavasarī piedzima Agnesīte. Mēs nenozēlojam, ka izdarījām šādu izvēli, jo aitkopībai mūsu zeme nav tik piemērota kā alpaku audzēšanai.”

I.S.: „Lai arī varētu šķist, ka Latvijā šāds saimniecības veids nav populārs, uzskatu, ka tam šeit ir liela perspektīva - jau tagad Latvijā bez mums ir vairāki alpaku audzētāji. Ir pat ģeogrāfijas Kamieļu un kamieļu dzīvnieku asociācija un mēs esam tās locekļi. Tādēļ alpaku audzēšanai ir labvēlīgi apstākļi, jo šajā biedrībā var vērsties pēc padoma, ja rodas kādi jautājumi. Protams, šāda ekskluzīva dzīvnieka iegāde ir dārga, bet ar laiku ceram, ka mūsu ieguldītie līdzekļi atmaksāsies, kad varēsim uzsākt vilnas pārdošanu un pārstrādi. Pagaidām mūsu nākotnes biznesu vēl ir attīstības stadijā un tam vajag laiku un līdzekļus, lai varētu sagaidīt peļņu. Ir nepieciešams atrast arī kādu vilnas vērpēju, jo šāds darbs mums pagaidām ir svešs. Tomēr jau tagad ir iespēja sarunāt ekskursiju pa mūsu īpašumu, lai iepazītos ar alpākām, to turēšanu, rakstot uz mūsu e-pastu: joanna.storie@gmail.com. Mēs noteikti atbildēsim!”

Zinu, ka jums ir arī trīs bērni - Emma, Metjū un Marks un esat jau vecvecāki viņu bērniem. Ko viņi domā par jūsu aizraušanos ar Latviju un vai viņi jūs apciemo?

I.S.: „Bērni priecājas par mūsu izvēli, viņi mūs cenšas apciemot tik bieži, cik vien tas ir iespējams, un, protams, atbalsta. Emma pašlaik dzīvo Austrālijā, bet abi mūsu dēli ar savām ģimenēm dzīvo Anglijā, tādēļ priecājamies par ikvienu tikšanās reizi. Viņiem nešķiet, ka mūsu aizraušanās ir īslaicīga, un uzmundrina mūs, redzot, ka jūtamies laimīgi, dzīvojot vienkāršu

lauku dzīvi un mēģinot iejusties citā kultūrā.”

Tā kā esat jau diezgan labi iejutušies Latvijas lauku vidē un Ērgļos, vēlos jautāt, kādi ir jūsu novērojumi par latviešu zemniekiem un latviešu kultūru kopumā?

Dž. S.: „Man ļoti patīk latviešu kultūra. Tā ir pārsteidzoši bagāta un kustīga tāda ziņā, ka neesat aizmirsuši senču tradīcijas - deju, mūziku, tautas folkloru, saimniecības paražas lauku sētās, kurām diemžēl ir tendence pamazām izzust. Latviešu zemnieki nedrīkst novērsties no šī mantojuma, jo uzskatu, ka Latvijā ir kaut kas tāds, no kā visa Eiropa var tikai mācīties - nepiesārņota un nenoplicināta augsne, tīri ūdeņi un gaiss. Tomēr latviešu zemniekam raksturīga savrupība. Esmu ievērojusi, ka latvieši kūtri strādā komandā, jo baidās no neveiksmes. Tieši komandas sajūtas trūkuma dēļ daudzi prasmīgi zemes īpašnieki iznieko savus spēkus, lai gan varētu apvienoties ar citiem veiksmīgiem sīkzemniekiem. Tas būtu milzīgs spēks ar neiedomājamu potenciālu, kas palīdzētu izmantot Latvijas zemi tā, lai tā paliktu arī nākamajām paaudzēm. Ja reiz latvieši var apvienoties un kopīgi dziedāt korī un radīt prātam neapveramu muzikālu harmoniju Dziesmu svētkos, tad kādēļ ir tik grūti apvienoties kopīgām mērķim - savas zemes apsaimniekošanai? Latviešiem varu novēlēt tikai to, lai nebaidās arī no citiem viedokļiem, jo viss pārējais jau šeit ir, tikai uz to visu jāskatās kopējā ainā un ilgtermiņā.”

Martas Suveidas teksts un foto

Zemgales ceļojuma mirkli

Šovasar Ērgļu novada seniori devās ekskursijā pa Zemgali. Ceļojumu uz savu dzimto pusi organizēja pensionāru padomes vadītāja Līvija Groza, pa ceļam stāstot interesantus faktus par šī novada vēsturi, kā arī atmiņas par kādreiz piedzīvoto.

Daudzreiz braukts pāri **Ķeguma HESam**, šoreiz apstājoties un vispirms tiekam iepazīstināti ar spēkstacijas grandioza apjoma darba telpām. Enerģētikas muzejā uzzinām, kā 1939. gadā tika izveidots Valsts Elektriķu uzņēmums „Ķegums”. Ekspozīcijā apskatām daudzo priekšmetu kolekciju, kas saistīta ar elektroenerģijas ražošanu un pārdali, te arī elektromontieru darbarīki un apģērbs. Muzeja dārgums nenoliedzami ir kinooperators un fotogrāfs Eduarda Krauca 1736 stikla plašu fotonegāti par Ķeguma spēkstacijas celtniecību no 1936. līdz 1940. gadam. Šī kolekcija ir iekļauta UNESCO programmas „Pasaules atmiņa” Latvijas nacionālajā reģistrā. Atverot grāmatu „Ievērojami Latvijas elektroenerģētiķi”, lasām rakstu par Robertu Koklačovu. Esam lepnī! Garš un sarežģīts ir elektrības ceļš līdz brīdim, kad vienkārši piespiežam slēdzi un mūsu mājās iedegas spuldzīte vai sāk darboties dažādās elektroierīces.

Ozolnieku novada Sīdrabenes pagasta „**Aučos**” nokļūstam pirmā Latvijas prezidenta Jāņa Čakstes dzimtas mājās. Te mīt stāsts par latviešu dzimtu (Jānim un Justīnei Čakstēm bija 8 bērni), tās likteņiem vēstures griežos un lielu vēlēšanos atjaunot mājas, lai visiem dažādās pasaules vietās nokļuvušajiem Čakstēm būtu atbalsta punkts Latvijā. Interesanti, ka viens Čakstes dzimtas pavadēnis atved arī uz Ērgļiem, jo Jurjānu Andreja tēva brāļa Mārtiņa meitas Mades (Made bija precējies ar Antonu Benjamiņu) meita Marta kļuva par J. Čakstes dēla Mintautu dzīvesbiedri. Aizkustinošs ir fakts par kādu dzimtas relikviju. J. Čakste visām četrām meitām dāvinājis sudraba gredzentiņu ar čakstītes attēlu un noteikumu to nodot tālāk savām meitām; ja meitu nav, tad vedeklām, bet ik pa simts gadiem 14. septembrī (dāvinātāja dzimšanas diena) plkst. 12.00 visām valkātājām jāsatiekas.

Jelgavas Sv. Trīsvienības baznīcas tornī ieraugām modernu Jelgavas vēstures ekspozīciju, bet torņa 9. stāva skatu laukumā varam vērot pilsētas panorāmu, pat savvaļas zirgus Lielupes pālienēs plāvās uz salas aiz Jelgavas pils.

Skulptūra - strūklaka „Jelgavas students” ir asprātīgs tēlnieka Kārļa Īles darbs, kas novietots Driksas upes krastā pie Mītavas gājēju tilta. Studentu dziesmas „Ir vakars vēls” varoni mākslinieks veidojis kā Veidenbauma laika studentu ar saplīsušu lietussargu, no kura nemitīgi plūst ūdens. Mītavas tilts un promenāde gar upes krastu priecē gan jelgavniekus, gan pilsētas viesus. Čaklākie ekskursanti apmeklē arī 6 metrus augsto tērauda skulptūru ar bronzas kļavu lapām, kas uzstādīta skvērā aiz kultūras nama. Tā Kārļa Īles veidotā **piemiņas zīme „Sadedz, savu balsi meklējot”, kas veltīta dziedātājai Norai Bumbierei.**

Pārsteigums ir pirmā reakcija, kad iepretim rakstnieces Annas Brigaderes muzejam „Sprīdīši”, uzkāpjot kokiem apaugušā pagurā, ieraugām **Tērvetes senlatviešu pili.** Te arhitekts un vēstures zinātnieks maģistrs Normunds Jērumis realizē savu pusaudža gadu sapni, ko guvis pēc Laimoņa Pura grāmatas „Degošie pilskalni” izlasīšanas, - uzbūvēt 12. gadsimta koka pili. Šobrīd ir uzcelta pils austrumu daļa, kur iekārtota plaša ekspozīcija par Tērvetes senvēsturi un zemgaļu materiālo kultūru, kas ietver ieroču, apģērba, rotas lietu, sadzīves priekšmetu kolekciju. Desmit gadu laikā paveikts daudz, bet, kā stāsta Ināra Jēruma, darba vēl gana, lai uzceltu visu pils kompleksu, kāds tas redzams maketā. Der ievērot, ka ik gadu augusta 2. nedēļas nogalē te tiek svinēti Zemgaļu svētki.

1200 ha lielajā **Tērvetes dabas parkā** izvēlamies apmeklēt Rūķīšu mežu. Viesojamies Rūķu sētā, kur Rūķu tētis savā darbnīcā izrāda kokapstrādes darbarīku kolekciju. Vislielākais prieks mūsu mazajiem līdzbraucējiem ieraugot, kādās mājiņās dzīvo rūķīši, kādus darbus veic. Tie drosmīnieki, kas uzkāpa jaunuzceltajā skatu tornī, pat Ērgļus esot saredzējuši!

Bauskas pils ir redzēta, garām braucot, nu izkāpjam un, apejot tai gandrīz apkārt, saprotam, ka vecākā tās daļa ir 15. gs. celtais Livonijas ordeņa cietoksnis pussalā starp Mūsas un Mēmeles sateku, bet jaunākā - Kurzemes hercogu rezidence -, celta 16. gs. beigās, ir renesanses un manierisma arhitektūras piemineklis.

Un tā vienā dienā - 16. jūlijā - ir sakrāti izzinoši, pārsteidzoši, aizkustinoši mirkli, ko ik pa laikam atcerēties. Par to mūsu visu pateicība lieliskajai ekskursijas vadītājai Līvijai Grozai, Ērgļu novada domei par finansiālo atbalstu, atsaucīgajam šoferītim Kārlim no SIA „Ripo” Varakļānos!

Pensionāru ekskursija tiešām ir notikums, kuru vērts gaidīt veselu gadu!

Mārīte Breikša
Baibas Bisteres foto

IETEIKUMI LABĪBAS AUDZĒTĀJIEM GRAUDU NOVĀKŠANAS LAIKĀ

Pārtikas un veterinārais dienests (PVD) aicina visus labības audzētājus, sevišķi Āfrikas cūka mēra (ĀCM) izsludinātājā ārkārtējās situācijas teritorijā, labības novākšanas un kulšanas laikā uzmanību pievērst teritorijai, no kuras iegūst graudus, kā arī tālākai graudu izplatībai.

Izvērtējot ĀCM epidemioloģisko situāciju Latvijā un kaimiņvalstī, kā arī informāciju no Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA - European Food Safety Authority) datiem, iegūtie graudi var būt viens no augsta riska produktiem ĀCM tālākai izplatībai. ĀCM vīruss ir ļoti izturīgs un saglabājoties graudos,

PVD informē

tos termiski neapstrādājot, spēj izplatīties tālāk. Vīruss iet bojā pie graudu termiskas apstrādes 60° C pēc to 30 minūšu termiskas apstrādes.

Saspringtajā labības novākšanas laikā, sevišķi, ja labības lauks atrodas tuvu pie meža vai teritorijā, kurā varētu būt pārvietojušās meža cūkas, pirms labības novākšanas vajadzētu to apsekot un pārliecināties, vai tajā nav „paviesojušās” meža cūkas.

Īpaša uzmanība jāpievērš, novācot ražu no laukiem, kuros tiek audzēta kukurūza, zirņi, kartupeļi.

Pārbraucot no lauka uz lauku, sevišķi ĀCM aizsardzības un

uzraudzības zonās, iesakām veikt graudu novākšanas kombaina riepu skalošanu vai dezinfekciju.

Neatstājiet bez uzmanības arī savu piemājas saimniecību, sevišķi ja tajā tiek turētas cūkas! Cūkām var izbarot tikai termiski apstrādātus graudus, vārītus kartupeļus, tām nedrīkst izbarot no lauka plautu svaigu zāli vai zaļo masu!

Ja plaujas laikā pamanāt uz labības lauka beigtu meža cūku, ziņojiet par to, zvanot uz PVD „karsto telefonu” – **20260400** vai arī informējiet tuvāko PVD teritoriālo pārvaldi.

ĀCM un KCM nav bīstamas cilvēkiem, bet ir ļoti bīstamas mājās un meža cūkām. Cilvēks var pārnest slimību ierosinātājus ar pārtiku, apģērbu, apaviem un sadzīves priekšmetiem.

ĀFRIKAS CŪKU MĒRIS – KAS JUMS JĀZINA

Āfrikas cūku mēra (ĀCM) 12. augustā izsludinātā ārkārtējās situācijas teritorija: Cēsu, Amatas, Vecpiebalgas, Jaunpiebalgas, Gulbenes, Cesvaines, Ērgļu, Madonas, Lubānas, Kokneses, Pļaviņu, Krustpils, Varakļānu, Salas, Viesītes, Jēkabpils, Aknīstes un Ilūkstes novads, Ogres novada Ķeipenes, Taurupes, Mazozolu, Madlienas, Meņģeles un Krapes pagasts, Jaunjelgavas novada Seces, Staburaga un Sunākstes pagasts, Riebiņu novada Stabulnieku, Sīļukalna un Galēnu pagasts, Preiļu novada Saunas pagasts, Daugavpils novada Nīcgales, Kalupes, Vaboles, Liksnas, Sventes, Kalkūnes un Medumu pagasts, Jēkabpils, Daugavpils, Valmieras un Rēzeknes pilsēta

MĀJAS CŪKU TURĒTĀJIEM	IEDZĪVOTĀJIEM	MEDNIEKIEM
<ul style="list-style-type: none"> Reģistrējiet dzīvniekus Lauksaimniecības datu centra (LDC) datu bāzē! Kompensāciju varēs saņemt tikai tad, ja novietne un cūkas ir reģistrētas LDC datu bāzē. Par kompensācijām zaudējumu gadījumā, sazinieties ar Lauku atbalsta dienestu (LAD)! Lai nepakļautu riskam cūku novietni, ievērojiet biodrošības pasākumus: <ul style="list-style-type: none"> Cūkas turiet slēgtās novietnēs, ja nepieciešams, tās nožogojiet, lai nepieļautu mājdzīvnieku saskari ar savvaļas vai kļaiņojošiem dzīvniekiem! Cūkas nedrīkst turēt āra aplokos! Cūku novietnē jāveic regulāra tīrīšana, dezinfekcija, tajā nedrīkst būt grauzēji un insekti. Par nepieciešamo pasākumu nodrošināšanu, tajā skaitā dezinfekcijas līdzekļu iegādi un grauzēju iznīcināšanu atbild cūku turētājs. Kūtsmēsli jāsavāc un jāuzglabā vietās, no kurām tie nenoplūst apkārtējā vidē! Nedrīkst pieļaut nepiederošu personu, kļaiņojošu un savvaļas dzīvnieku piekļūšanu dzīvnieku turēšanas vietai. Novietnē līdz minimumam jāsamazina apmeklētāju skaits, jāveic apmeklētāju reģistrācija. Gadījumos, kad apmeklētāji tiek ielaisti, tie jānodrošina ar vienreizējās lietošanas aizsargapģērbu un aizsargapaviem. Pie ieejas novietnē jānovieto dezopaklāji, bet pie iebrauktuves novietnes teritorijā – dezobarjeras! Jāierīko vieta, kur uzglabāt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus (nobeigušos dzīvniekus, subproduktus)! Tā var būt atsevišķa telpa, kontainers, saldētava vai ūdens necaurīdīga tvertne/trauki, atkarībā no novietnē esošo dzīvnieku skaita un iegūto dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu daudzuma. Vietai ir jābūt pēc iespējas tuvāk novietnes iebrauktuvei un tādai, lai pie tās nevar piekļūt nepiederošas personas, savvaļas dzīvnieki, putni un grauzēji! Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus nodot iznīcināšanai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanas uzņēmumam! Vietai, kur glabājas dzīvnieku barība, jābūt tīrai! Jāseko, lai tur nesavairojas grauzēji. Novietnē, visiem tajā strādājošajiem, jāievēro iekšējās kārtības noteikumi un higiēna: veicot cūku aprūpi, jālieto aizsargapģērbi un aizsargapavi, kurus var lietot tikai dzīvnieku turēšanas vietā! Novietnes teritorijā atļauts pārvietoties tikai ar saimniecībai piederošiem transportlīdzekļiem, izņemot barības piegādes un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanas transportu. Sekoņiet līdzi cūku veselības stāvoklim un nekavējoties informējiet veterinārārstu, ja cūkas izskatās neveselas vai ir nobeigušās! Šajā teritorijā bioloģiskās drošības pasākumu ieviešana jāuzsāk līdz š.g. 28.augustam. Ja tas netiek nodrošināts, tad līdz š.g. 28.septembrim dzīvnieku īpašniekam jāveic visu novietnē esošo cūku sugas dzīvnieku nokaušana. Ja līdz 28.augustam nebūsiets uzskūši bioloģiskās drošības pasākumu nodrošināšanu vai pieteikuši dzīvnieku nokaušanu, notiks piespiedu cūku nokaušana. Šajos gadījumos dzīvnieku īpašnieks nesaņems kompensāciju par nokautajiem dzīvniekiem. Jaunizveidotās novietnēs vai novietnēs, kurās cūkas ir nokautas, tās pēc š.g. 31.augusta varēs turēt ar noteikumu, ka novietnē ir īstenoti biodrošības pasākumi un saņemta PVD atļauja. 	<ul style="list-style-type: none"> Sargājiet novadu, pagastu un cūku turētāju saimniecību no slimībām: <ul style="list-style-type: none"> Iebraucot Latvijā no trešajām valstīm, nevediet dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus: gaļu un gaļas produktus, pienu un piena produktus! Tie tiks konfiscēti un nodoti iznīcināšanai! Viesojoties saimniecībā, kur tiek turētas mājās cūkas, neejiet pie tām kūti! Dodoties mežā ogot vai sēņot, kā arī apmeklējot dzīvniekus, nemetiet sviestmaizi vai citu pārtikas produktu atkritumus mežā vai ceļmalā! Pēc sēņošanas, ogošanas vai pastaigas pa mežu notīriet un nomainiet apģērbu un apavus! Ja uz un no meža esat devies ar velosipēdu vai auto, atgriežoties mājās ar ūdeni noskalojiet pārvietošanās līdzekļu riteņus! legādājieties gaļu un gaļas produktus legālās tirdzniecības vietās! 	<ul style="list-style-type: none"> Par nomedīto meža cūku informējiet PVD un Valsts meža dienestu (VMD). Medību laikā neizmantojiet medību suņus, lai neveicinātu meža cūku pārvietošanos! Par atrastu nobeigušos meža cūku nekavējoties sazinieties ar PVD, lai noņemtu paraugu laboratoriskajai izmeklēšanai! Neveiciet medījumu pirmapstrādi un uzglabāšanu lauksaimniecības dzīvnieku novietnē! Neatstājiet mežā medījumu blakusproduktus - dzīvnieku iekšējos orgānus un ādas! Neizbarojiet medījumu blakusproduktus un atliekas mājdzīvniekiem! Mazgājiet un dezinficējiet medību aprīkojumu, apavus, apģērbu un auto transportu! Lietojiet pārtikā tikai termiski pietiekami apstrādātu meža cūkas gaļu!

SLIMĪBA NAV BĪSTAMA CILVĒKIEM UN CITU SUGU DZĪVNIEMIEM!

Pastāstiet šo informāciju kaimiņiem, kolēģiem, draugiem un ciemiņiem! Būsim atbildīgi kopā un katrs to ievērosim!

www.pvd.gov.lv, PVD Ziemeļvidzemes pārvalde Raiņa ielā 21, Valmierā, tālr. 64207313, 64207930, e-pasts: Ziemeļvidzeme@pvd.gov.lv,

PVD Austrumvidzemes pārvalde Lauku ielā 5, Gulbenē, tālr. 64471105, 64473039, e-pasts: Austrumvidzeme@pvd.gov.lv,

PVD Ziemeļlatgales pārvalde Liepu ielā 33, Rēzeknē, tālr. 64622160, 64622177, e-pasts: Ziemeļlatgale@pvd.gov.lv

PVD Austrumzemgales pārvalde Brīvības ielā 88, Jēkabpils, tālr. 65235466, 65231695, e-pasts: Austrumzemgale@pvd.gov.lv

PVD Ziemeļpierģa pārvalde Kraujas ielā 21/23, Rīgā, tālr. 67994423, 67994262, e-pasts: Ziemeļpierģa@pvd.gov.lv

PVD ĀCM „karstais telefons” – 20260400 katru dienu no plkst. 8:00 līdz 21:00

PASĀKUMU AFIŠA

12. septembrī plkst.18.00 Dzejas dienu pasākums
Sausnējas saieta telpās „Līdumos”

23. - 29.09. Miķeļdienas rudens labumu izstāde-
maiņa Jumurdas saieta namā

SVEICAM, KOPĪGO DZĪVES CEĻU SĀKOT

MADARU un MĀRTIŅU
ŪDRUS!

Apsveicam!

Apsveicam ērgļeniešus, sausnējiešus
un jumurdiešus nozīmīgās
dzīves jubilejās!

Jānis Ozoliņš
Biruta Audjukeviča
Gunārs Platais
Marija Purne
Jānis Pļaviņš
Alīda Ķipēna

APSVEICAM

AGITU un JĀNI LUCUS
ar dēla Oto piedzimšanu;

KITIJU ZAĻIVSKU un MĀRI
KAČANOVU
ar meitas LAURAS KAČANOVAS
piedzimšanu.

Pateicība

Sirsniņgs paldies Elitai par atvadu vārdiem, Pēterim par
dvēseles mūziku, kā arī darba kolēģiem, draugiem, radiem,
kaimiņiem, paziņām, kas bija klāt mūsu grūtajā šķiršanās
brīdī un palīdzēja Kristīnei aiziet mūžības ceļā. Paldies par
sirsniņu un iejūtību visiem tiem labajiem cilvēkiem, kas
domās bija kopā ar mums un sniedza finansiālu atbalstu!

Valija ar ģimeni

Sākas laikraksta Diena un telekompānijas TV3 rīkotais projekts Latvijas lepnums 2014

Jau 11. gadu laikraksts Diena un
telekompānija TV3, piedaloties
draugiem.lv, organizē projektu
Latvijas lepnums, kurā tiek godināti
pašai dziedzīgie un apņēmīgie cilvēki,
kas kādam ir nesavtīgi palīdzējuši
nelaimē, devuši cerību, iedvesmojuši
vai piepildījuši kļusu sapni.

No 13. augusta līdz 15.
oktobrim projekta organizatori gaida pieteikumus
Latvijas lepnumam 2014.

Laikrakstā Diena akcijas laikā līdz gada beigām tiks

publicēti stāsti par Latvijas lepnumam pieteiktajiem
cilvēkiem. Otrajos Ziemassvētkos, 26. decembrī, Latvijas
lepnums 2014 noslēgsies ar godināšanas ceremoniju kanālā
TV3, kurā simboliskā Latvijas lepnuma balva – Zelta ābele
– tiks pasniegta desmit nominācijās.

Par Latvijas lepnuma balvas laureātiem argumentētā
diskusijā lemj Latvijas lepnuma žūrija.

Latvijas lepnuma kandidātus var pieteikt, sūtot vēstules uz
latvijasleynums@dienamediji.lv vai pa pastu, adrese:
Latvijas lepnums, Mūkusalas iela 15, Rīga, LV-1004, kā arī
aizpildot pieteikuma anketu portālā www.diena.lv, www.
tv3.lv un www.draugiem.lv/latvijasleynums.

Baltijas ceļam 25

Atzīmējot Baltijas ceļa
25. gadadienu, UNESCO
Latvijas Nacionālā
komisija sadarbībā ar
partneriem Latvijā,
Lietuvā un Igaunijā
īsteno projektu "Baltijas
ceļa stāsti". Projekta
mērķis ir līdz šī gada
beigām aktīvi iesaistīt
sabiedrību izpratnes
veicināšanā par Baltijas
ceļa notikumiem,
apkopojot cilvēku atmiņu stāstus, lai tie kļūtu pieejami arī
nākamajām paaudzēm gan virtuālajā vidē, gan muzeju
kolekcijās.

Projekts aicina ikvienu laikabiedru fiksēt savu Baltijas ceļa
pieredzi neatkarīgi no tā, kādā veidā viņš Baltijas ceļu
pieredzējis: ir piedalījies, izlēmis nepiedalīties vai arī bijis
dalībnieks kādā no atbalsta akcijām citur pasaulē. Visi
projekta laikā savāktie stāsti tiks apkopoti, nodoti atmiņas
institūciju kolekcijās un atspoguļoti interneta vietnē www.
thebalticway.eu. 25 spilgtākie stāsti Latvijā, Lietuvā un
Igaunijā tiks apkopoti Baltijas ceļa 25. gadadienai veltītā
izdevumā, kas ikvienam būs pieejama elektroniski.

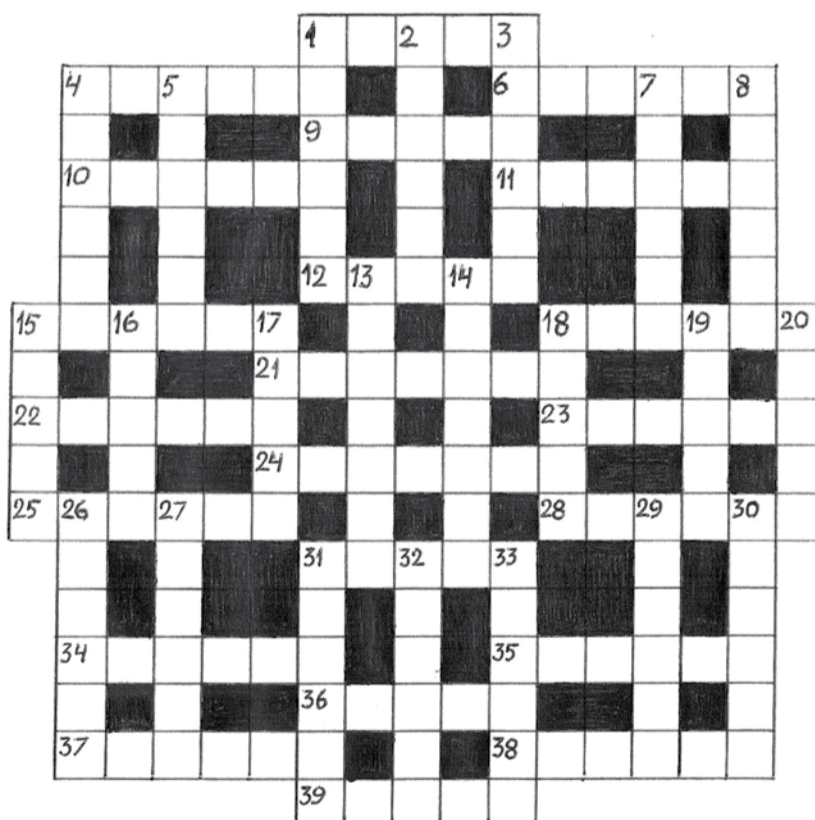
Ikvienam aicināts sadarboties Baltijas ceļa atmiņu stāstu
apkopošanā un virtuālā Baltijas ceļa veidošanā interneta
vietnē www.thebalticway.eu. Tiek aicināti līdz šī gada 30.
oktobrim aizpildīt Baltijas ceļa stāstu formu, kas pieejama
http://www.thebalticway.eu/stasti/, un atzīmēt sevi kartē, kur
Baltijas ceļā esat stāvējis 1989. gadā vai stāvētu 2014. gadā.

Papildu informācijai lūdzam sazināties ar projekta "Baltijas
ceļa stāsti" koordinatori Eviju Maļkeviču (e.malkevica@
unesco.lv, 67325109).

Krustvārdu mīkla

Horizontāli: 1.Vītola dzimtas koki. 4.
Latviešu kinorežisors(1931.-1996.), filmas
„Pūt vējiņi!” inscenētājs. 6.Augstkalnu
sistēma Vidusāzijā. 9.Teātra, cirka
mākslinieku kolektīvs. 10.Slepens, nosacīts
vārds vai frāze. 11.Tradicionālas burāšanas
sacensības. 12.Jupitera pavadonis. 15.
Alterācijas zīme mūzikā. 18.Kūras lielākā
pieteka (1072 km). 21.Svīrēm radniecīgs
putns Dienvidamerikā. 22.Novada centrs
Latgalē. 23.Pilsēta Latvijā, kuras ģerbonī
attēlots ezis. 24.Kukaiņēdāji augi Latvijā.
25.Ūdens nimfa senindiešu mitoloģijā. 28.
Latviešu estrādes dziedātājs (1957.). 31.
Liebritānijas sīknaudas vienība. 34.Lielupes
kreisā krasta pieteka. 35.Feodāla seno latgaļu
valsts 12.-13.gs. 36.Vanagu dzimtas putns.
37.Kustības sākuma moments. 38.Galda
spēle. 39.Sena vergturu valsts tagadējās
Irānas teritorijā.

Vertikāli. 1.Kurvziežu dzimtas lakstaugs.
2.Plēvspārņu kārtas kukainis. 3.Sengrieķu
pilsētvalsts Lakonijā. 4.Dailes teātra aktrise
(1942.). 5.Jupitera pavadonis. 7.Rīgas
pilsētas daļa. 8.Latviešu gleznotājs (1897-
1975.). 13.Upe Ādažu novadā, ietek Rīgas
līcī. 14.Latviešu kamaniņu braucējs (1978.),
Soču olimpisko spēļu bronzas medaļnieks 15.Dzelzeļa stacija Rīgā. 16.Galdnieka darbarīks. 17.Ziedkopas veids.
18.Amerikāņu komponists (1874.-1954.). 19.Ciets, pusstiklains silīciēzijs. 20.Lašveidīgo kārtas zivs. 26.Ēkas stūra
savienojums gulbūves konstrukcijā. 27.Pussala Ziemeļamerikā. 29.Papagaiļveidīgo kārtas putns Austrālijā.
30.Administratīvi teritoriālā iedalījuma vienība Latvijā. 31.Pieredze, iemaņas kādā darbā. 32.Vēsturiski radusies
cilvēku kopa. 33.Katoļu garīdznieka tērps.

Sastādīja A.Gailis

Pieminam mirušos

Juris Stepāns
miris 77. mūža gadā;

Milda Lūcija Sotaka
mirusi 95. mūža gadā;

Anda Jākobsone
mirusi 78. mūža gadā;

Sergejs Gavrilovs
miris 34. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBA

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopoja: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA "ERANTE", Madonā, Saieta laukums 2. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 550 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.